

POŠTINA PLAČANA V GOTOVINI

LETNA
5 PRILOGA
KNJIG

AVNO TOŽILSTVO v LJUBLJANI

lo 26. III. 1931

krat, prilog.

14 31
-
g

ŽENA

IN

DOM

4

Vas napravi elegantno in še lepšo

Nove moderne vzorce smo pravkar prejeli

A. & E. Skabernè, Ljubljana

Telefon 24-31

Mestni trg šte. 10

Telefon 24-31

NIKOLI SE NE BOSTE JEZILI

gospa, pri kurjavi, če naročite
premog, drva ali koks

pri tvrdki

DOM. ČEBIN, LJUBLJANA

Wolfova ulica št. 1/II.

Telefon 2056.

REVMATIZMA
TRGANJA
GLAVOBOLA
ŽIVČNIH BOLEČIN

se rešite naglo, ako uporabljate fran-
cosko žganje: Radion vinski cvet

„ELEVATOR“

Ako ga ne dobite v svoji lekarni ali
drogeriji, tedaj pišite edino pooblašče-
nemu proizvajatelju

„PIRETRIN“ D. D. ZAGREB

Branimirova ulica 43

ki Vam pošlje po povzetju 5 malih
steklenic za 50 Din.

Cene padajo!

O tem se lahko prepričate,
če si ogledate pri meni za-
logo pomladnih plaščev in
blaga za damske plašče,
obleke, kostume in komplete.

Najnovejši modeli, solidno
domače delo.

ALOJZIJ PAULIN

damska konfekcija

Ljubljana, Kongresni trg 5 (Zvezda)

Najmodernejši in neprekosljiv stroj je

šivalni stroj „HAID & NEU“

s temi prednostimi: Šiva naprej
in nazaj, preprosta priprava za ve-
zenje in krpanje. Teče tiho, ima
krogljčni sistem.

Brezplačen pouk
na domu ali v tečajih.

Garancija 30 let!

Prodaja se tudi na zelo ugodne in
dolgoročne obroke, tako da si more
stroj nabaviti tudi oni, ki ima
skromne dohodke.

Zahtevajte brezplačne
prospekte in cenike!

„CENTRA“

trgovina šivalnih strojev,
gramofonov, koles itd.

LJUBLJANA

Masarykova cesta

palača Vzajemne zavarovalnice
(pri kolodvoru).

Telefon šte. 23-83.

Ljubljana.

Ker se danes mnogo razpravlja o delovanju učiteljic, izvolite priobčiti tele vrstice: V preteklem letu je Vaš list prinesel obširno poročilo g. Saše Tavžljeve o njenem delovanju kot učiteljica v neki gorski vasi. S pozornostjo sem sledila omenjenemu opisovanju. Kake vrednosti je tako delovanje učiteljstva v šoli in izven nje, ve ceniti najbolj tisti, ki je izšel iz kmetiškega doma in bil deležen teh dobrot ter jih s pridom uporablja. Delovanje učiteljstva v kmetiških pla-
steh je združeno z velikimi težkočami. Koliko časa in truda se mora žrtvovati, še preden se otrok pripravi do učenja, ker doma mnogokrat nima najpotrebnejše vzgoje. Res je, da se predvojni in sedanji čas ne dasta primerjati, potrebno pa je bolj ko kdaj prej, da dobi učiteljstvo v svojem narodno-kulturno-vzgojnem delovanju oporo in razumevanje med ljudstvom. Tako so glede hrane in stanovanja na deželi včasih velike neprilike. Koliko je bilo govora o vsaki potrebni stvari za šolo in učno moč! Kako so tu odločali osebni interesi in simpatije! Ni čuda, da je neumevanje nekaterih uničilo vse najboljše nade!

Znan mi je primer, kjer se je učiteljica trudila, da otroke vsestransko izobrazí, pa ni našla opore v nekaterih lokalnih faktorjih. Razni ugovori so bili povsem neumestni. Jasno se je videlo, s kakim veseljem in navdušenjem so otroci sledili pouku in vaji. Na dan prireditve si pa videl, da niti starši otrok niso prišli pogledat, kaj njih otroci znajo. Posetili so pa nasprotno druge prireditve. Kakšen je bil občutek za učiteljico, ki se je trudila in delala, si lahko vsakdo misli.

Srečni pa smo, da se vse obrača na dobro, stvarno stran. V kraljevem manifestu in naši močni volji imamo poroka, kateremu hočemo dosledno slediti, in tako mora izginiti vse prejšnje strankarstvo. Saj smo ob tem toliko pretrpeli, zato proč s tem!

Vse neprilike in nasprotstva naj se rešujejo neposredno, in tako ne bo nepotrebnega razburjenja kakor do sedaj. Očitki, ki so bili izneseni, se tičejo najbolj učiteljic samih, kar je obžalovati. Žena v naporni službi, ki se bori za življenjski obstoj, je itak trpinka. Le medsebojno razumevanje bo prineslo obilo uspeha. Potem bo tudi vsaka kritika odveč, če je sedaj sploh bila utemeljena. Le v slogi in delu je naša moč! Naše narodno zavedno ženstvo na deželi se zaveda, da vrši učiteljstvo veliko nalogo v blagor mladine, naroda in države. To delovanje smo in bomo podpirale!

Deželanka.

Pomlad je tu . . .

Zamenjati bo treba zimske suk-nje za površnike. Obleči se bo treba lahkeje.

Veliko izbiro oblačil za Vas ima konfekcijska trgovina

Drago Gorup & Co.

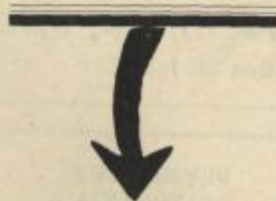
Ljubljana, Miklošičeva cesta št. 16

Telefon 32-33

Telefon 32-33

MODNE NOVOSTI!

ZA POMLADNO SEZIJU

ANGLEŠKO IN ČEŠKO BLAGO

SPEC. VRSTE — NAJNOVEJŠE — VELIKA IZBERA

IN NAJCENEJE

PRI TVRDKI

NOVAK

LJUBLJANA

KONGRESNI TRG ŠTEV. 15

NASPROTI NUNSKÉ CERKVE

ZA VELIKO NOČ!

Edina jugoslovanska tvornica gramofonov in plošč

EDISON BELL PENKALA

Gramofoni od Din 740.— Plošče od Din 26.—

Na mesečno odplačevanje po Din 100.—

Zahtevajte naše brezplačne kataloge in cenike

Tvornica: Zagreb, Branimirova ulica 43

Podružnici: Beograd, Knez Mihajlova 9

Skoplje, Šumadijska 7

KAJENJE JE STRUP!

Vsakdo se škodljivega kajenja lahko odvadi ali ga pa po svoji volji lahko omeji, če uporablja naše „**Extablete**“. V 14 dneh postane iz najstrastnejšega kadilca nekadilec. Zavojček stane Din 30.— in kar je stroškov, vsa kura Din 145.— franko (10 ovojčkov Din 250.—). Razpošilja proti odkupnini (povzetju):

„**AURORA**“ Sekt. 70, Novi Sad, Železnička 38.

Proti pijančevanju: „**TREZVENOST**“

Din 45.— in 75.—, vsa kura Din 200.—. Absolutno neškodljivo, zanesljivo delujoče sredstvo.

*Na tak način si pridobiš
najlepše zobe*

a drugim nudiš veselje
s Tvojim smehljanjem.
Ohrani zdravje svojih
zob, daj jim belino
bisera, pomagal Ti bo

Sargov
KALODONT
Lepši zobje

Nekatere naročnice še vedno nakazujejo denar, ne da bi navedle svoj natančni in razločni naslov. Druge zopet ne zapišejo zadnje pošte ali pa izpuste bivališče. Vse to je največkrat vzrok, da napravi potem uprava kako pogreško ali se pa list zaradi nezadostnega naslova na pošti izgubi.

Zato prosimo, da prečitata «deset prošenj uprave», ki so na zadnji strani vrečice, v kateri dobivate list. Če se boste ravnale po naših prošnjah, Vas zagotavljamo, da ne bo na naši strani nobenih pomot.

Danes smo priložili vsem naročnicam (torej tudi tistim, ki so že plačale za vse leto) položnice. To pa zaradi tega, ker prosimo vse, da nakažejo naročnino za knjige. Če ne vsega, pa vsaj nekaj.

Vse tiste, ki še niso nakazale naročnine za drugo četrtletje, pa prosimo, da to takoj store, ko prejmejo list, s čimer nam bodo prihranile mnogo dela. Hvala ležni jim bomo za njih točnost.

U p r a v a.

Čitajte članek o Vaših prijateljicah, ki je na strani 141.

Svetujem: Zelo zanimiva bi bila rubrika «Gospodinja in služkinja». Koliko razgovorov in vzgojnih navodil za obe, za moža in deco bi se spravilo v debato. Pomote so na obeh strah. — M. Z.

Prosimo čitateljice, naj nam o tem sporoče svoje mnenje in želje.

U r e d n i š t v o.

Poštena žena išče 40.000 Din posojila na vknjižbo na posestvo, vredno 70.000 Din. — Naslov je v naši upravi.

Dekle s štirimi meščanskimi razredi in s prakso na pošti išče primerne službe. Gre tudi za hišno. — Naslov je v naši upravi.

Dne 15. februarja je preminila naša ljubljena tovarišica in naročnica lista «Žena in dom» Micka Dergančeva. Težka živčna bolezen ji je grenila zadnja leta življenja. Neozdravljivo bolno jo je nadaljnega trpljenja rešila smrt. Čeprav je bilo nam vsem ob njeni smrti zelo hudo, smo vendar vse bile enih misli, da je bila zanjo smrt edina rešitev.

Pokojnico je na zadnji poti spremljalo veliko prijateljic in znank, kar priča, da je med nami uživala nedeljene simpatije vsega prebivalstva.

In res je bila uboga Micka vse do svoje smrti zvesta prijateljica in prijetna družabnica, znana po svoji pridnosti in razumnosti, priljubljena zaradi svojega prikupnega vedenja in skromnosti.

Micke, naše dobre tovarišice, se bomo dolgo spominjali in z žalostjo v srcu ji želimo, da naj ji bo zemljica lahka.

Prijateljica iz Semiča.

U S P E H N A Š E G A L I S T A

Konsorcij je povabil ljubljanske tvrdke, da pregledajo naklado naše revije. V ta namen se je sestala v Delniški tiskarni 29. januarja komisija, v kateri so bili pooblaščenca velesejmskega urada, zagrebške tvrdke Kava Hag d. d., Jugoslovensko d. d. Georg Schicht iz Osijeka, elektroindustrija d. d. v Ljubljani in pooblaščenca ljubljanske tvrdke A. & E. Skaberne. «Jutro» je zastopal ravnatelj oglasnega oddelka g. Novak. Gospodje so pregledali naklado februarске številke in komisionalno ugotovili, da znaša naklada 15.525 izvodov, o čemer se je napravil zapisnik. Zelo laiskavo so se izrazili o lepem tisku Delniške tiskarne, ki se v resnici trudi, da je list tudi po tehnični opremljen na višku. Slika nam kaže komisijo po končanem kontrolnem delu. Spredaj in zadaj za komisijo pa vidimo skladalnico lista.

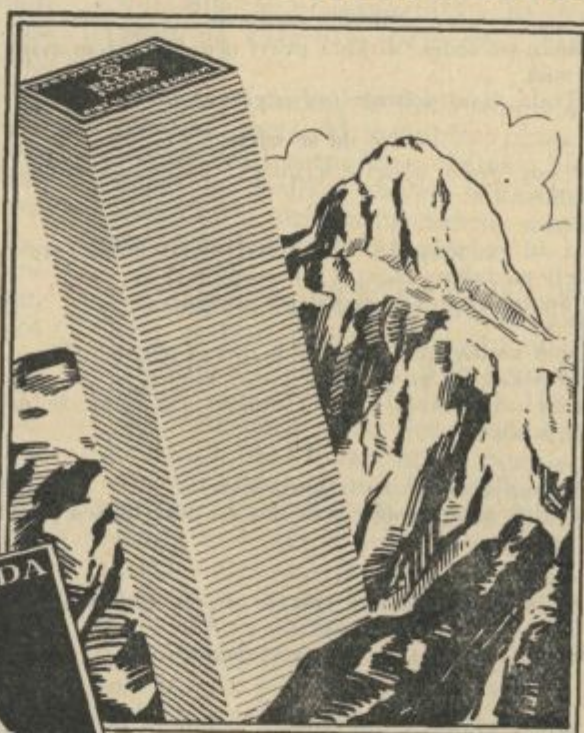

KAJ PRAVIJO ŠTEVILKE:

700.000 ZAVITKOV
ELIDA SHAMPOO
PRODANIH V ZADNJEM LETU!

**DOKAZ
NJEGOVE RAZ-
ŠIRJENOSTI!**

Teh 700.000 zavit-
kov Elida Sham-
poo, bi doseglo,
ako bi jih polo-
žili drug vrh dru-
gega, višino od
približno 3500 m,
bi torej Triglav-
sko pogorje nad-
kriljevalo za pri-
bližno 600 m.

*La negovanje
las*

ELIDA SHAMPOO

SMEH

O pravem času.

Mala Micka joka.
 «Zakaj se pa jokaš?» jo vpraša mati.
 «Včeraj sem padla in se udarila na koleno.»
 «Zato se pa menda ni treba danes jokati!»
 «O, pač — saj včeraj te ni bilo doma.»

Gospod Zvočnik.

Pri Hrastovih so dobili radio z zvočnikom. Vsa družina posluša zvečer opero. Najprej se oglasi ženski glas. Vsi so navdušeni. Takoj nato se pa zasliši moški glas.

«Ampak gospod Zvočnik poje veliko lepše,» se oglasi naenkrat triletni Petrček.

Napačno razumel.

«Kako pa sediš, Mirko?» pravi oče sinu, ki se zvira pri mizi.

«Hvala, čisto dobro!» mu odgovori sin.

Ne dá se ujeti.

V šoli pravi učitelj: «Tonček, povej mi kakšno število!»

«27.»

Da bi se prepričal o pozornosti učencev, zapiše učitelj na tablo: 72.

«Janezek, povej še ti kakšno število!»

«95.»

Zopet napiše učitelj na tablo ravno obratno: 59.

«Jurček, zdaj mi pa še ti povej katero!»

Jurček vstane in reče: «Zapišite 33! Mene že ne boste ujeli.»

Mirko vidi prvič v življenju gazelo.

«Poglej, mamica, tale srna ima pa prav takšen plašč kakor ti!»

Oče svojemu sinčku: «Jaz se nisem nikdar zlagal, ko sem bil majhen dečko?»

Sinček: «Kdaj si se pa začel lagati, očka?»

Petrček vpraša v šoli svojega prijatelja Jožka: «No, kaj imaš pa danes na kruhu?»

«Nič!» odvrne Jožek. «Mi jemo vedno suh kruh s sirovim maslom.»

ATELJEJ ZA NOTRANJO
 ING. J. OMAHEN
 ARH. D. SERAJNIK
ARHITEKTURO
LJUBLJANA
 KOLODVORSKA ULICA 28 II

54 let pomade Ane Csillag!

Milijonom moških, ženskih in otrok) je pomada Csillag rešila lase. Kar se je vseh teh 54 let na vsem svetu izkazalo za najboljšo in nedosežno sredstvo, bo pomagalo tudi Vam. Ne čakajte, dokler Vam ne začno lasje rapidno izpadati, dokler ne izgube svoje lepe naravne barve in postanejo krhki, ampak naročite še danes eno garnituro (pomado s priborom) za Din 85—, 125—, 200— ali 300— (ta zadostuje za vso kuro) in pričnite še danes zdraviti lase po metodi Csillag. Pomada Csillag ustvarja čvrsto in zdravo rast las, daje lasem svilen mehkoto in prelep naravni blesk in jih varuje do visoke starosti, da ne osive. Zoprni, nevarni prhljaj izgine v treh dneh!

Pozor: Pravo pomado Csillag razpošilja v vsej Jugoslaviji samo trrdka «Aurora». Pošljite torej svoje naročilo natančno na naslov

„AURORA“ Sekt. 70, Novi Sad
 Železnička 38.

Za pomladanska in poletna oblačila

se Vam nudi lepa izbira in priznано ugoden nakup.

Zase kakor za svoje si lahko izberete najnovejše modno blago, angleški in češki kamgarn in sportni ševijot, damsko volneno blago za obleke in plašče, krasno svilo ter fino in trpežno perilno blago.

A. ŽLENDER

MANUFAKTURNA TRGOVINA

LJUBLJANA, MESTNI TRG 22

ŽENA IN DAM

Letnik II.

V Ljubljani, dne 1. aprila 1931.

Štev. 4.

Edmond Jaloux:

Plaha ljubezen

«Gospa,» je rekel državni pravdnik Racuir, «gospod Aubevoie vas je postavil za univerzalno dedično.» Državni pravdnik je govoril te besede namenoma s prevzetim glasom. Nadaljeval je: «Navzlic nesoglasju, ki je nastalo med vama, vas gospod Aubevoie ni nikdar pozabil. Rekel bi celo, da je uganjal s spominom na vas naravnost genljiv kult. Niti enkrat nisem bil z njim, da bi ne bil govoril o vas. In da bi ne mogel nihče njegove oporoke ovreči, jo je iz previdnosti napisal v različnih dobah svojega življenja. Kakor veste, gospa, njegova imovina ni ravno majhna...»

Gospa Landaul je vstala in odšla po stopnicah. Na cesti je bilo živo in vroče. Vročična, glasna množica jo je porivala sem in tja. Poklicala je taksi in se odpeljala domov.

Stisnila se je v kot voza in se zamislila. Ni razumela, kaj se je pravkar zgodilo. Življenje se ji je zdelo temno in čudovito. Gospod Jérôme Aubevoie, nje prvi mož, ji je torej zapustil vse svoje imetje. Kako to? Zakaj? Štela je petdeset let; s tridesetimi leti ga je zapustila in šla za Léoncem Landaulom, ki jo je premamili s svojo zgovornostjo. Znal je govoriti kakor bi rožice sadil in bil je na glasu, da je bogat mož. Kako ji je le mogel Jérôme odpustiti izdajstvo? Izkušala si ga je predočiti, kakšen je bil v zakonu, in videla je pred seboj drobnega, bledega moža z otožnim pogledom. Tiho, srše mežljivo in nerodno ji je izkazoval vedno enako uslužnost, ki jo je dolgočasila. Govoril je malo in precej nerazločno, kar jo je na vso moč dražilo. Kako je le mogla to tako dolgo prenašati? Neki dan je križal Léonce Landaul njeno pot. Pustolovščina jo je zamikala in gospod Aubevoie je ostal sam.

Tudi ko je sedela pri mizi nasproti svojemu možu, ki je molče pospravljaj kosilo, je ostala gospa Landaul zamišljena. Kaj je postalo iz nekdanj tako zabavnega kramljiča, zgovornega in galantnega moža! Zdaj je bil gospod Landaul prav tako tih kakor gospod Aubevoie, toda njegov mračen in sovražen molk ni bil prav nič podoben molku njegovega prednika, ki je bil posledica boječnosti in je bil poln spoštovanja. Gospa Landaul si je rekla, da bi, ko bi morala še enkrat izbirati, ne napravila več take neumnosti.

Nedolgo potem je stopila gospa Landaul v hišo, ki ji jo je zapustil njen mož in ki je še sploh ni poznala, kajti gospod Aubevoie je šele po ločitvi zabogatel, ker je veliko podedel. Bila je prijazna hišica na Avenue Marceau, na katero je mejil ozek, toda gosto zasasel vrt.

Gospa Landaul je šla iz sobe v sobo in pred njo star sluga, ki je odpiral okna. V velikem salonu je presenečena obstala. Ne da bi vedela, je naslikal slaven slikar veliko njeno sliko, ki je, pribita na zadnjo steno sobe, obiskovalca tako rekoč sprejela.

Začudena in žalostna hkrati je šla gospa Landaul po vsej hiši. Povsod je naletela na dokaze o Jérômovem stanovitnem oboževanju. Tu fotografije, tam po njih napravljene slike, potem vsakovrstne drobnarije, ki so bile nje last, vsakdanje relikvije: v neki čaši zvite rožkavice, v neki omari nekaj posušenih cvetic, katerih vonj je nekdanj vdihavala; v kotu vetrine plesni čevljiček. Mikalo jo je, da bi odprla eno izmed omar; v njej je viselo več njenih oblek, starih oblek, ki jih je pustila, ko je šla proč, in do katerih ji je bilo prav tako malo kakor do Jérôma.

Naposled je prišla v spalnico, kjer je opazila sekretar iz rožnega lesa, na katerem je visel majhen zlat ključek. Postala je na vso moč radovedna, odprla je. Pisma, kupi pisem so bili v vsakem predalu, po večini orumenela, vsa datirana, vsa nanjo naslovljena, pisma, ki niso bila nikdar odposlana... Na dobro srečo je potegnila eno in čitala:

«Zdaj je deset let, odkar si me zapustila, Odeta, deset let, odkar Ti vsak večer pišem, preden grem spat, pišem kakor mrtvi (saj zame si pač umrla), deset let, odkar Te ne morem pozabiti...»

Vzela je drug sveženj in naletela na vrstice: «Zakaj nisem nikdar mogel s Teboj govoriti, Odeta? Zakaj me je vedno ovirala boječnost ali neumna sramežljivost, kadar sem bil s Teboj? In vendar sem Te ljubil s tako silno ljubeznijo, tako neizrekljivo, tako vroče, da sem se izpremenil v nič. Vse preveč ognjevitih besed nisem mogel niti iz sebe spraviti, gorele so mi v srcu, delale so me nemege. Pogledal sem Te in nisem mogel verjeti, da je resnica,

Lahko bi bil ponižno legel k Tvojim nogam, jokaje poljubljal rob Tvoje obleke, umrl od prevelike sreče, ko bi se dotaknil Tvojih ustnic, toda z nobeno človeško besedo bi ne mogel izraziti svojih občutkov in svojega hrepenjenja. In jaz nisem mogel nikdar govoriti k Tebi, Te zadržati, nič nisem mogel storiti, kakor vse molče trpeti, kajti ljubil sem Te...

Nazadnje je prečitala pismo, ki je bilo napisano pred nekaj tedni.

«Videl sem pogosto. Šla si ob roki tistega, ki Te mi je vzela, ker je bil zgovornejši. Ali Te pa vsaj ljubi tako, kakor sem Te ljubil jaz in Te še vedno ljubim? Ah, Odeta, kako lepa si, neminljivo lepa! Na Tebi je nekaj neminljivega, svetlega...»

Gospa Landaul je zaprla sekretar. Torej je bil to mož, ki jo je ljubil, kakor si je želela biti ljubljena, mož, za katerega se ni prav nič izpremenila, za katerega se ni postarala, in tega moža je zapustila...

Ko je prišla domov, jo je že čakal gospod Landaul z večerjo. Ni trajalo dolgo in začel je mrmrati predse: «Ta bordojec ima okus po zamašku. Meso se je predolgo peklo...»

Leta in leta skoraj ni slišala Odeta drugih besed. Tedaj se je spomnila na vse, kar je zapravila s svojo lahkomišelnostjo. Solze so ji stopile v oči. Prav takrat jo je pogledal gospod Landaul.

«Ti jokaš?» je dejal. «Na kaj pa misliš?»

«Mislila sem na to, da ni dovolj, če človek sam ljubi, ampak treba je tudi pri drugem spoznati ljubezen.»

Toda gospod Landaul se že davno ni več zanimal za to, kaj govori njegova žena. Zmignil je z rameni, in iznova je nastal molk, o katerem je Odeta nekoč v uri blaznosti mislila, da se ga je rešila.

Marija Poniževa:

Ani Pavlovi

... Nekoč je snežilo. Drobne in neslišne so drsele snežinke na cesto, na polje, na vsepovsod... In med njimi se je ortalta bela in velika snežinka čudovite oblike.

Dvigala se je visoko, pa zopet padala; a tal ni dosegla. Veselo se je ortalta med svojimi tovarišicami, ki so hitale, da se čimprej odpočijejo na gorki zemlji.

Snežinke so padale redkeje in redkeje in vse bolj se je videla bela zvezdica, ki je plesala med njimi. Naposled se je izvedrilo. Umazane in poteptane so bile bele snežice po cesti; po travnikih in poljih skoro ni bilo sledu za njimi.

Čudovita bela snežinka pa je zablestela v nadnaravni lepoti ter se v prešernih zaletih dvigala vse višje in višje... In ko je bila že tako visoko, da bi se skoro izgubila v sonce, se je zaiskrila kakor najlepši diamant in se v tisočernih bleskih razbegnila v vesoljstvo.

To je bila Ana Pavlova.

Ali ni bila njena popolna umetnost res tako visoko, da je ni mogla doseči nobena vsakdanost? S svojimi čudovitimi nogami je preplesala svojo triumfalno pot preko sveta, da se skoro ni dotaknila njegovih tal. Njeno asketsko telo je služilo le ukazom njene duše, ki je vriskala in plakala v slehernem njegovem gibu. Prisluhnilo je njeno visokočutno uho pesmi vetra, žumenju valov, brstenju cvetoče livadi in žgoljenju škrjančkov pod nebom... In po tej čudoviti muziki je zanihalo njeno telo, kakor da je tudi ono samo zvok iz plešočega stvarstva, zvok čist in nepotvorjen.

Ona edina, ki je doumela in podala v nepozabni lepoti smrt kraljevske ptice — belega laboda —, je raznihala svojo visoko dušo do potankosti, kakor da je odgrnila zastor večnosti.

Ana Pavlova sama kakor beli labod — drobna glavica na visokem vitkem vratu.

Blagor Vam, ki ste videli njeno plešočo pesem, ker ni je, ki bi se mogla pomeriti z njo! Kako naj se zvezda pomeri s solncem — Ano Pavlovo.

ČOLNOM IZ MARIBORA V BEOGRAD POTOPIS.

Mrak je padal na Dravo in okolico pri Štefanovcu, kjer nas je prav ljubeznivo sprejela skupina mladih kmetiških deklet, med njimi gospodična, ki nam je prinesla mleka, da smo si skuhali žgance in se prvič pošteno najedli po burnem dnevu. Krog ognja smo sušili obleko in mokro odejo, se smejali in peli slovenske pesmi, ki so brhki Hrvaticci jako ugajale. Gospodična Micka, ki je imela prav lepe sinje oči, kar smo opazili pri vseh dekletih iz Štefanovca, je namreč sedela z nami pri ognju, poslušala in pripovedovala. Seveda so hoteli to noč imeti vsi fantje nočno službo. Najbolj se je potegoval zanjo naš Karel, ki pa je takoj zopet odpovedal, ko je ob 11. uri odšla modrooka gospodična z obljubo, da pride ob 3. uri zjutraj zopet, da nas pozdravi, preden odplovemo. Polegli smo okrog ognja in kmalu se je čulo globoko dihanje spečih tovarišev, ki so sanjali o lepih očeh brhke Hrvatice. Samo Bogdan, ki je bil nočna straža, je nemo korakal po bregu gor in dol... Dolgo sem še gledala v noč in mislila, kako so me tovarišice odgovarjale, naj ne hodim na to pot, ker imam tako slabe živce, češ, to je le za moške, ki laže prenašajo napore in težave. Jaz sem se pa na tej poti čutila veliko bolj čvrsta kakor doma. V teh mislih me je kmalu objel sladki sen...

Zbudila sem se ob 1. uri ponoči. Zeblo me je. Noč je bila temna, meseca ni bilo vso pot. Komaj se je poznal obris belega šatora na čolnu. Ni bilo dolgo, ko so se začeli gibati tudi drugi. Pogreli so se, izpili topel čaj in ob 3. uri zjutraj smo zopet krepko prijeli za vesla in odplavali dalje v lahno meglo, ki je ležala na Dravi kakor tanek pajčolan. Na bregu je izginjala bela postava gospodične Mieke... Krasen solnični vzhod nas je poplašal za vse nepravilike prejšnjega dne in trepetanje v nočnem hladu na mokri obali.

Vedno širša je postajala Drava in ob 8. uri zjutraj smo zagledali Muro, ki se je združila z Dravo, da pojde z nami dalje. Na obeh bregovih so klopotali mlini, ki so napravljeni na poseben način in plavajo na vodi, da se ob povodnji z vodo vred dvignejo.

Veslali smo krepko ves dan, peli, se smejali in pogovarjali. Nikomur se ni poznalo, da je spal komaj nekaj malo ur na vlažnih, trdih tleh. Mene so malo bolele roke od veslanja, toda navadila sem se tega tako, da sem pozneje z lahkoto opravljala to službo po 12 ur na dan in sladko spala šest ur v odmoru. Imeli smo namreč popolnoma vojaško urejeno službo.

Drava je postala lena in dolgočasna. Veslali smo morali na vso moč, ako smo hoteli prevoziti 100 km ta dan. Obala je bila neobljudena, porasla z vrhami, ki so se nizko sklanjale nad vodo kakor senca. Solnce nas je žgalo, toda veter, ki nam je pihljajal naproti, nas je hladil, da si nihče ni mislil, da nas bo tako ožgalo, dasi je bila naša koža vajena solnca. Samota, povsod samota! Edino živo bitje je bila kakšna osa-

mela čaplja, ki je stala na eni nogi in začudeno gledala naš čoln. V obrežju pa je bilo na tisoče lukenj, iz katerih so letale lastovice.

Niže v Slavoniji smo že videli ljudi, ki so prali zlato iz Drave. Popolnoma oblečeni, v jopicah z dolgimi rokavi, s klobukom na glavi stoje do pasu v vodi in zajemajo s skledo iz dna vodo in pesek pa izlivajo na poševne deske. Ves dan se ponavlja isto pripogibanje in izlivanje, in srečni so, če se jim v enem dnevu zasveti le eno samo drobno zlato zrnce med peskom. Pač težak zaslužek!

Utonilo je solnce in legal je mrak. «Stoj, stoj!» je zagrmelo naenkrat iz grmovja na desnem bregu. «Pristanimo!» se glasi povelje kapitana! Temno je že bilo, komaj smo našli primeren prostor. Dva financarja sta nam stopila nasproti in zahtevala legitimacije. «Mislili smo pristati kakšnih 100 m niže, tam je lepa planota», jima reče moj mož. «Ali brate, bilo bi to za vas vrlo opasno, jer je tamo naša granica, a onaj brežuljak je madžarski. Ne želeo bi vama, da bi vas uhvatili, jer bi onda težko stigli za Beograd.»

«A kako to? Nije li samo levi breg madžarski?»

«Ne, tu ide granica preko Drave na pravi breg i onda opet preko, na levi.»

Hvala Bogu, da so nas ustavili, sicer bi mi sedeli Bog ve kako dolgo v madžarskem ujetništvu.

Oba stražnika sta bila jako prijazna. Pomagala sta nam kuriti in nam dala na razpolago svojo malo kočico, ki sta si jo sama zgradila iz blata.

Šele sedaj so začeli naši mornarji čutiti, da ne morejo prav gibati rok. Seveda! Koža na ramah je bila tako opečena, da je kar žarela. Dobili so vročino in so kar šklepetali z zobmi. Mene solnce ni opeklo, ker sem bila previdna. Večkrat sem se med veslanjem namazala in ogrnila čez glavo kopalni plašč, čeprav so se mi smejali, ker sem bila kakor strašilo. Lahko bi se sedaj jaz njim smejala, toda preveč so se mi smilili. Pri večerji so kmalu pozabili na bolečine. Kuhali smo jo kar na vodi iz Drave in pili neprecejen čaj, ker smo cedilo izgubili. Po večerji sem trdno zaspala na kratki klopici v kočici iz blata...

Ob pol 3. uri nas je zarja že našla zbrane pri zajtrku. To noč smo bolj spali. Samo ko bi teh nesrečnih opeklin ne bilo! Službo pri veslih so imeli: Ljubo, ki je med potjo dobil ime «Sova», Karel — «Pinč», Milan — «Abuh» in jaz, ki sem le še ostala samo Mara. «Gale» — Ernest in «Marko» — Bogdan sta pa spala. Moj mož je bil najbolj opečen, zato mu je današnji kapitan «Sova» dovolil, da lahko spi, seveda, kako in kje, to je njegova stvar. Skrčil se je in stisnil k nogam obeh spečih. Midva s «Sovo» sva veslala, a «Pinč» je krmaril. «Poslušajta, presenetimo speče, pojdimo po mleko v vas, da jim pripravimo poznejše žgance», sem predlagala. Splezali smo po strmi obali na pet metrov visoki breg. Vse je bilo peščeno, da se nam je kar rušilo pod nogami. Na vrhu se ozrem, da pogledam, kako je videti naš čoln tako globoko pod nami, toda... groza in strah! Sredi Drave plava «Sokol» mirno dalje svojo pot, vesla mu više kakor zlomljene peroti ob strani, posadka pa spi mirno dalje. «Halo, halo! Plavate, Milan, plavate!» kričimo vsi trije in mahamo z rokami. Končno se prikaže pri kljunu Galejeva glava, ki začudeno gleda, kdo ga moti v sladkem snu. Toda kmalu se zave, prebudi še oba speča tovariša, ki skočita k veslom in veslata z vso močjo proti toku do našega пристanišča... Mleko smo dobili in srečna sem se počutila, ko smo sedeli spet vsi skupaj v čolnu in so udarjala vesla enakomerno: ena dve, ena dve...

(Nadaljevanje prih.)

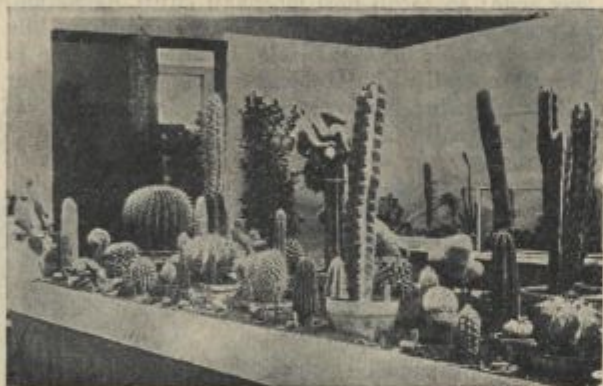

Egon Planinšek:

Nekaj o kaktejah in njih vzgoji iz semen

Gojitev kaktej je zadnja leta tudi pri nas zavzela tak razmah, da skoraj ni ljubitelja cvetlic, ki bi ne imel v svoji zbirki raznih rastlin tudi nekaj teh bizarnih zastopnikov centralno-ameriške flore. Vendar je pa danes še mnogo ljudi, ki ne vedo, da se dajo razmnožiti kakteje tudi pri nas iz semen. Seveda so za to potrebni posebni pogoji, ki jih je treba natančno izpolniti, ker bi bil sicer ves trud in stroški zaman.

Kakor je gotovo vsem znano, je domovina kaktej centralna Amerika, zlasti država Mexiko, kjer dosežejo te rastline velikanske oblike in so v tamkajšnjih puščavah in hribovju skoraj edino zelenje, ki more kljubovati več mesecev trajajoči suši. Vegetacija teh rastlin je torej skrčena le na kratko dobo deževja, ki pade tam

Skupina kaktusov na razstavi kaktusov v Brnu.

Na levi spredaj paličasti kaktus *Cereus žižkanus*, ki ga je odkril in popisal češki vrtnar B. Roetzl.

na čas našega poletja. V tej dobi morajo kakteje naskrati toliko vlage, da jim zadostuje za čas suše. Zato tudi vidimo, da se njih oblike popolnoma razlikujejo od naših rastlin in da zlasti nimajo listja, ki bi jim zaradi svoje velike površine omogočalo izhlapevanje. Iz tega tratkega izvajanja sledi, da so kakteje otroci solnca, ki potrebujejo mnogo svetlobe in toplote in o pravem času celo mnogo — vode! Še pred kratkim je prevladovalo mnenje, da rasejo kakteje samo v suhem pesku, da srkajo vlago iz zraka ter ne potrebujejo ne dobre zemlje, še manj pa zalivanja. To je v redkih slučajih tudi res. Toda pomisliti moramo, da prodirajo v mili naravi koreninice globoko med razpoke kamenja in peska ter tako dosežejo dovolj mokrote za svojo prehrano. Ker v ondotnih krajih temperatura ponoči zelo pade, ima jutrnja rosa, ki pokriva tla, zelo važen pomen. Če pa kultiviramo kakteje doma, jim ne moremo nuditi takih pogojev, kakršne jim nudi njih domovina. Strokovnjaki, ki so raziskovali življenjske pogoje kaktej, so spo-

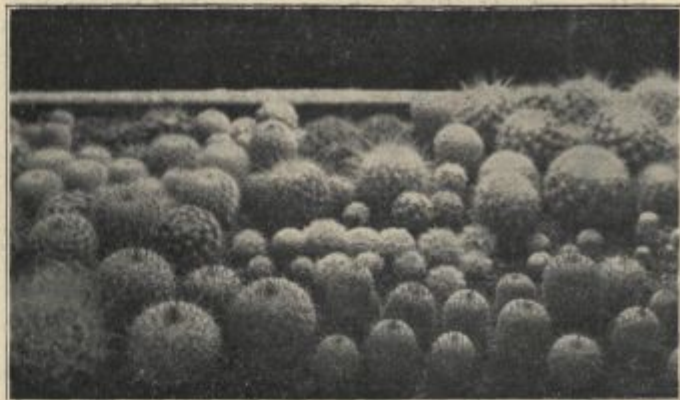

Foto Egon Planinšek

Dveletne mamillarije: *conspicua*, *plumosa*, *candida*, *invea* in *Parkinsanii*.

znali, da prija kaktejam pri nas skoraj ista sestava zemlje in nega kakor našim ostalim rastlinam, ki ne ljubijo preveč mokrote, samo da imajo dovolj solnca in niso izpostavljene vsem vremenskim nepravilnostim, zlasti vetru in dolgotrajnemu deževju. Kdor ne more nuditi kaktejam solnca zjutraj do 11. ali pa popoldne od dveh naprej, temu bi odločno odsvetoval, da goji kakteje, ker je vsak, tudi skromen uspeh nemogoč in bi njegova zbirka bila kaj kmalu uničena. Toliko v splošnem, ker ni namen tega članka, da bi podal pregled podrobne nege posameznih vrst, temveč samo navodilo, kako je treba ravnati, da vzgojimo naše ljubljence iz semen.

Najboljši čas za setev je zgodnja pomlad (februar—maj.) Kdor lahko nudi svojim kulturam stalno enakomerno toploto, naj jih seje zgodaj. Če pa to ni mogoče, ampak je odvisen le od solnčne toplote, bo s pridom sejal šele sredi maja, ker se takrat ni bati hipnih padcev temperature. Za setev rabimo okrogle nizke lončene posode (najboljši so podstavki, ki jih rabimo za cvetlične lonce in ki morajo biti na dnu preluknjani) ali pa nizke cca. 6 cm visoke zabojčke. Na dno posode naspemo dva prsta na debelo drobnega, dobro izmitega peska, nato pa presejane zemlje, ki sestoji iz dveh delov dobre rodovitne zemlje (iz toplih gred ali pa črne zemlje s travnikov), enega dela dobro oprane mivke in enega dela zdrobljenega oglja. To zemljo natrosimo enakomerno na pesek v posodi ter samo narahlo pritisnemo in potrkamo na steno, da se zemlja dobro usede. Površino zravnamo s kakšno desko, tako da je popolnoma ravna. Sedaj predelimo s paličicami, ki jih položimo na zemljo.

Opuntia v cvetju.

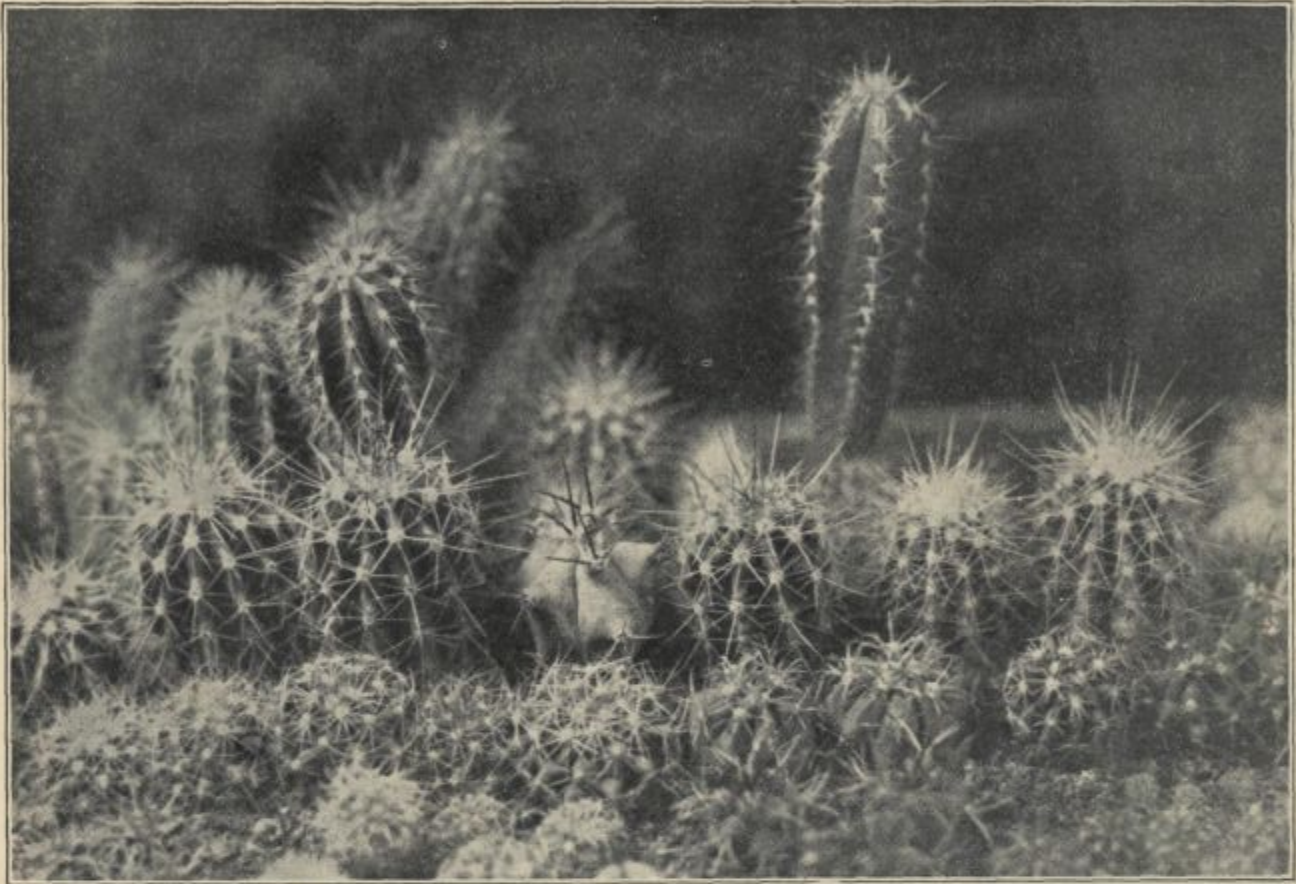

Foto Egon Planinšek

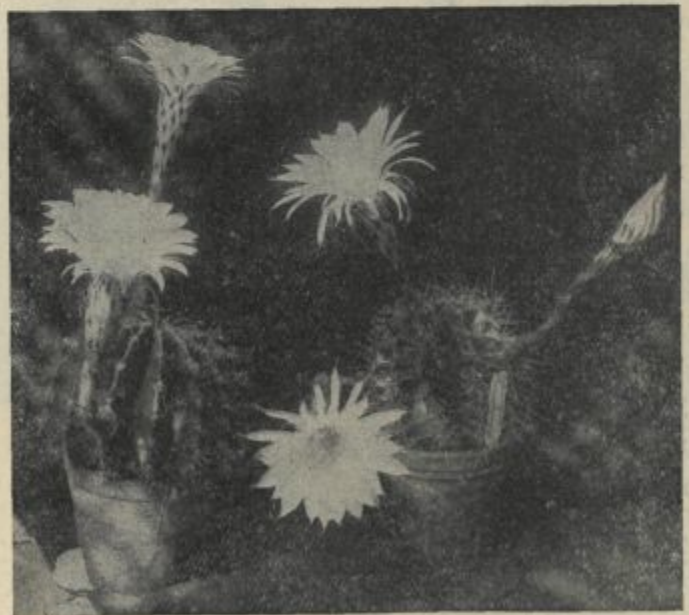
Skupina dveletnih semenjačkov: spredaj echin ocactusi, v sredi echinocereus, v ozadju cereusi.

površino v toliko majhnih predelov, kolikor vrst name-
ravamo sejati. Omenjam, da zadostuje za vsako vrsto,
od katere običajno sejemo po 10 zrnov, površina 4 cm²
Seme trosimo prav narahlo in čisto na gosto, in sicer

tako, da je zrno od zrna oddaljeno komaj 1 do 2 mm.
Je to neko čudno svojstvo kaktej, da mali semenjački
rajši uspevajo, če rasejo čim tesneje. Ker je večina se-
men prav drobna in ne presega velikosti makovega

Stapelia variegata.

Echinopsis in hybride.

Kaktusi na vrtu gospoda S.

zrna, večinoma zadostuje, da seme na zemljo le nekoliko pritisnemo. Le pri večjih zrnih (na pr. pri opuntijah) je treba seme nekoliko pokriti z zemljo. Vedno pa se strogo držimo načela, da seme ne sme biti nikdar pokrito z debelejšo plastjo zemlje kakor je zrno debelo. Predebela plast zemlje ovira kal, da ne more prödreti na svetlo, zato se zaduši in zgnije. Ko smo setev dokon-

Cvetoča echinopsis eyresii.

čali, postavimo posodo v mlačno vodo za tako dolgo, da se na površini zemlje pokažejo prvi znaki vlage. Potem posodo pokrijemo s šipo ter jo postavimo na topel in svetel kraj. Najidealneje je, če imamo centralno kurjavo, ker na ta način nudimo semenjačkom lahko enakomerno in trajno toploto. Če pa tega ni, si moramo pomagati na drug način. Da namreč seme vzklije, potrebuje stalno toplote 25—30 stopinj celzija. Ta meja se ne sme prekoračiti ne navzgor, še manj pa navzdol. Ze ogreta setev, kj bi se samo za kratko dobo ohladila, je gotovo najmanj za polovico izgubljena. Tudi vlaga mora biti vedno enaka. Dasi večje kakteje stalne močne vlage ne prenesejo in so proti suši zelo odporne, so mali sejančki za sušo práv občutljivi. Da našo kulturo enakomerno umetno ogrevamo, si pomagamo na ta način, da pove-

Kakteje.

Kraljica noči.

Moderna trnjulčica med bodečimi kaktejami.

nemo čez majhno nočno lučko na olje precej velik prazen cvetlični lonec, nanj pa postavimo posodo s setvijo. Paziti moramo, da lučka vedno gori in da ni temperatura višja od 30 stopinj celsiusa.

Kapljice kondenzirane vlage, ki se delajo na steklu, s katerim smo setev pokrili, je treba večkrat skrbno obrisati, ker te kaplje ne smejo padati nazaj na zemljo,

sicer se nam zareda razne alge, ki so mladim semenjačkom zelo škodljive. Pojavijo se namreč v podobi pravega nitim slične plesnobe, ki kmalu pokrije vso zemeljsko površino. Ako se nam kljub vsej opreznosti zareda, nam pomaga zalivanje z 1%no raztopino salicilove kisline, ki pa ne sme biti hladnejša od toplote, ki jo ima zemlja. Tudi če sicer zalivamo našo kulturo,

moramo paziti, da je voda vedno temperirana. V nekaj dneh (večinoma v 8 do 14 dneh) se nam pojavijo prvi semenjački. Mnogi niso večji od prosenega zrna, so svetlozeleni in še prav nič niso podobni kaktejam. V nekaj dneh so se že toliko zdebili, da opazimo na vršičku prve tenkim ščetinam podobne bodice. Čez kake tri tedne, ko so se rastlinice nekoliko okrepile, jih prav skrbno presadimo (pikiramo) v drugo posodo, ki smo jo napolnili z isto zemljo, kakor smo začetkoma omenili, samo da ji pridenemo lahko nekoliko več rodovitne zemlje. Tudi te presajene rastlinice zalijemo in pokrijemo s steklom, sploh ravnamo z njimi kakor s setvijo, le da ni treba zemlje več tako močiti kakor prvo. Lahko sonce jim ne škoduje, samo če je že preveč vroče, je bolje, da pogrnemo preko šipe kos gostejšega organtina ali sličnega blaga, ki solnčne žarke le deloma propušča. Če je sonce premočno, postanejo rastlinice popolnoma rdeče in bi ushnile, ako bi bile dalje časa izpostavljene vročim solničnim žarkom. Če je toplo vreme, šipo nekoliko privzdignemo, da se semenjački privadijo na zrak in postanejo tako odpornejši. Meseca junija so se že toliko okrepili, da jih ni treba pred jutrnjim solncem več ščititi, in poženejo večinoma že prav lepe bodice. Pri nekaterih vrstah že sedaj lahko spoznamo tipično njih formo, medtem ko dobe mnoge pravo obliko in karakteristične bodice šele čez nekaj let. Naj torej nihče ne bo vznemirjen, če sejančki v prvem letu še nimajo oblik, ki smo jih videli pri njih odraslih sovrstnikih. Prav dobro de našim gojencem, ako jih zjutraj, preden jih obsije sonce, poprhamo s toplo vodo s pomočjo razpršilca. Tudi zalivamo jih najbolje vedno zjutraj, da se zemlja do večera lahko posuši. Stalna vlaga skisa zemljo in koreninice začno rade gniti. To je pa največje zlo vseh kaktej. Dobro pa je, če jih poletni enkrat ali dvakrat zalijemo z apnenim mlekom. V ta namen vzamemo za oreh debel kos ugašenega apna, ki ga raztopimo v enem litru vode. Apno veže zemeljske kisline, naredi zemljo rahlo in raztopi v zemlji se nahajajoče snovi v toliki meri, da jih mlade rastline laže použijejo. Opazili smo, da se z apnom zalite kakteje bohotno razvijajo in da dobe krasne bodice. Apno razkuži zemljo in tudi prepreči gnilobo. Proti jeseni prenehamo polagoma z zalivanjem, posebno če so noči hladne. Koncem oktobra pospravimo posode z mladimi kaktejami v sobo k oknu in jim damo samo vsakih osem dni malo vode, a le toliko, da se zmóči zemlja okoli rastline, nikdar pa rastlina sama. Spomladi jih presadimo v zabojčke še vedno precej blizu drug poleg drugega in jih gojimo kakor ostale že odrasle kakteje.

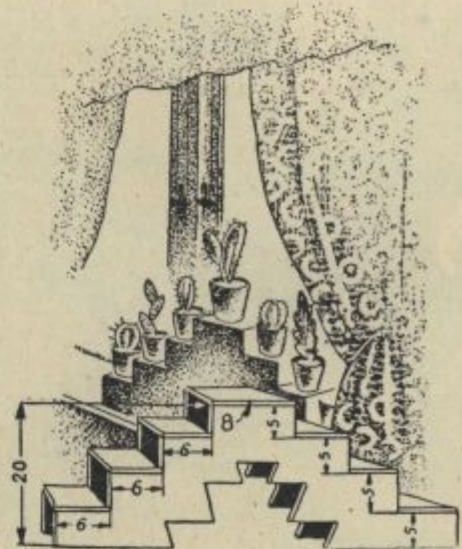
Stopnice za kakteje

Dragi Vojko! Mariskateri izmed tvojih prijateljev ima žagico za rezljanje in zna z njo rezljati prav čedne reči. Včasih so radi rezljali držala za časopise, krabice za glavnike ali pa okvire, ki so jim prizadevali zaradi obilih izrezkov veliko dela in se je v njih rad nabiral prah.

Zdaj pa bomo naredili rajši kaj bolj praktičnega: stopnice za kakteje. Dandanes je že skoraj v slednji družini po kakšen prijatelj kaktej, pa mu lahko narediš s tem veliko veselje. Razen tega so takšne stopnice prav praktične in so, če so izdelane s preudarkom in ljubeznijo, v okras vsakemu stanovanju. Daj si pri mizarju napraviti in postružiti tele deske: dve deski $50 \times 24 \times 1$ cm, šest deščic $6 \times 8 \times 1$ cm, in eno deščico $8 \times 8 \times 1$ cm. Kupi si potem še žebelj (žičnik), dolgih 16 do 2 cm, in oljne barve.

Stranski steni, ki si jih nažagaš po merah, kakršne so razvidne iz risbe, zveži s šestimi prečnimi deskami (6×8) in z eno večjo za zgoraj (8×8) z žebliji, ki naj bodo po 8 cm vsaksebi. Potem odrgni nepravilnosti s steklenim papirjem, nakar prepleskaj vse z okusnim lakom. Lahko si pa seveda izmisliš sam še lepše oblike in izbereš druge mere.

Zdaj se pa kar loti dela!

Slika kaže, kako lepo se podajo stopnice za kakteje ob oknu. Samo ravnaj se, kar se tiče barv, po zastorih, da se barve ne bodo teple.

Potočnikova Truda

Koroška povest. Češko spisala Gabriela Preissova. Prevedel Ivan Podgornik.

(Nadaljevanje.)

«Ljuba gospa nečakinja,» se je pričnjalo čudno pismo, «zdaj, ko te naše drage duše ni več na svetu, Vam moram razodeti golo resnico, da se moja nikdar pozabljenka ženka Vida tudi že nekaj let ne raduje več z nami na tem svetu. Ko je začela bolehati, mi je zmeraj naročala: .Ko bi se primerilo, da bi tukaj umrla, ne smeš s tem prestrašiti moje matere. Piši ji tudi še potem vedno tako, kakor bi pisala jaz. saj je

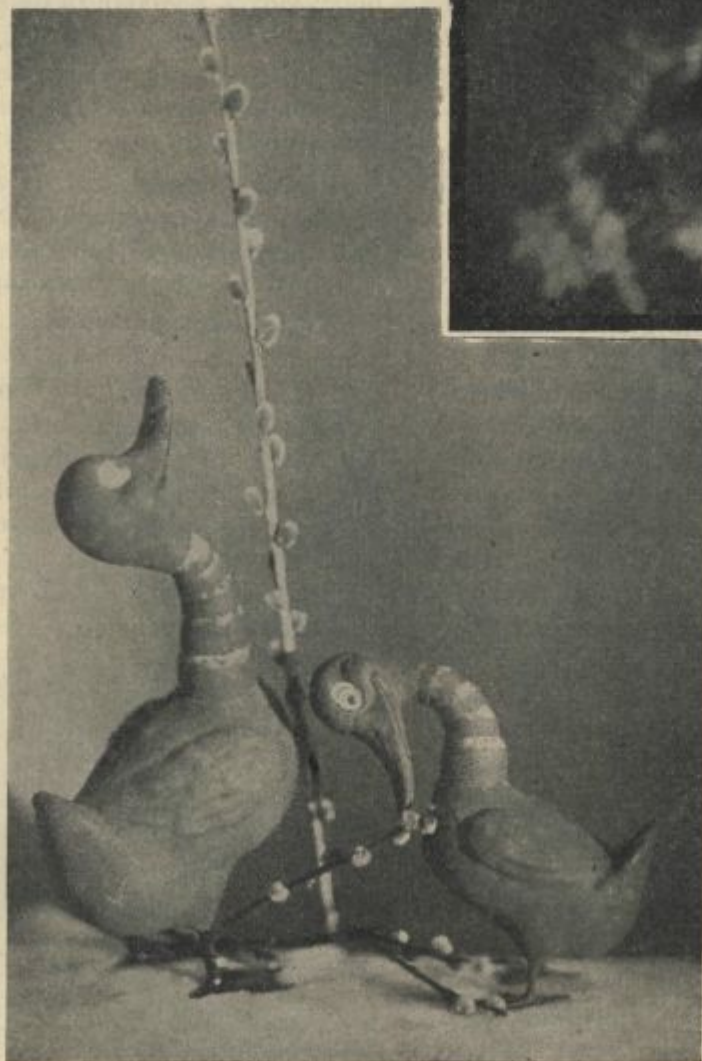
tvoja pisava skoraj čisto podobna moji... In pisati ji moraš vselej samo lepe novice, da ji bo srce zmerom veselo, ko sem jo že nekoč tako nehvaležno zavrгла... Vsa tista pisma sem pisal jaz s svojo roko in vselej sem se potrudil, da pišem tako, kakor mi je ona naročila... Ne bodite zaradi tega name hudi, ni bilo to nobeno hinavstvo. Še to naj Vam povem, da ni bila tista hišica, ki ste jo videli na fotografijah,

nikdar naša, mi smo bili in smo v njej še danes samo gostači, toda pokojna Vida je hotela s to prevaro svoji materi samo veselje napraviti. Večkrat je rekla: ‚Kaj pa ima takšenle star človek še dobrega na svetu kakor zavest, da se vsem njegovim ljudem dobro godi...‘

To vam je bila žena, ta moja Vida, kakor po božji volji... Ali vedno mi nekaj očita, da je bila ona ustvarjena le bolj za svojo domačo zemljo, za tiste naše lepe gore, ki se ne dajo primerjati z nobenimi drugimi na svetu, in kdor je to zemljo spoznal in v njej rasel, se mu mora po njej tožiti, in jaz sem prepričan, da bi tam ne bila šla tako mlada pod zemljo... Lahko boste torej razumeli, da se v drugo nisem mogel oženiti... Gospodinji nam vsa ta leta neka vdova, ki je s Češkega doma in' je tudi že dosti poizkusila na svetu, da zna prav ceniti ta svoj mirni kotiček.

Večnolepe narcise.

Po pomladi diši.

Foto Kornič.

Svojim cenjenim naročnicam želimo
vesele velikonočne praznike!

Nam in našim trem otrokom se je godilo vedno tako, da smo lahko lepo skromno živeli in še nekaj žrtvovali za izobrazbo. Nihče izmed naših ljudi pa naj nikar ne misli, da se cedita med in mleko pri nas v Ameriki.

Kar se pa Vas tiče, Vam svetujem tako, kakor bi stala za menoj moja Vida, torej tako, kakor svoji rodni krvi...

Iz Vaših pisem je želtelo vame vedno toliko otroške vdanosti, podobni pravljичni duši moje žene, da sem že večkrat rekel otrokom: To mora biti cela naša mamica. Kako se je neki mogla poroditi v Vaši duši ljubosumnost, ta najnevarnejša strast, ki izganja zakonske iz raja v brezkončno puščavo... Vedite, da so mojo Vido prve dni najinega zakona, ko sem, kako naj rečem, svetu še preveč verjel, prijele nekoč tudi takšne čudne muhe, ker sem bil menda malo preveč prijazen z ženskami, katerim sem obleko krojil; ali ko nama je umrlo prvo dete, je šele spoznala pravo človeško boleost, ki jo je poprej samo brez misli šepetala v molitvi o objokanih otrocih Eve. Le potrpite malo, gospa nečakinja, kadar boste morali sami pogledati v takšen grob, ki Vam uduši vse, klice in odgovore na vsa vprašanja, kako malenkostni se Vam bodo zdeli spomini na sedanjo Vašo bojazen... Sami ne verjamete, kakor pišete, da bi se Vam mogel mož izneveriti... Peče vas, da rad malo pokramlja s tisto učiteljico, da jo katerikrat prijazno pogleda, da se mu zdi ljubezniva. Napričo Vas se izprehajata po vrtu ali pa po hodniku... Prosim Vas, gospa nečakinja, kje pa naj se pogovarjata o svojih skupnih težavah, če ne napričo Vas? Ko bi ne bilo pri nji vse tako pošteno in čisto, bi že znala svoje sestanke pred Vami prikriti, ne bojte se... Pa kaj Vam bom razkladal na dolgo in široko... Jaz se moram res samo smejati Vašemu strahu... Vi pa pojdite, če se Vam zdi moj smeh neprimeren Vašim občutkom, na pokopališče in postojte na babičinem grobu... Poglejte tisto gomilo pa se spomnite, da naše Vide tudi že davno ni več na svetu, da je k Vam zadnjih šest let govorila samo tista njena duša, ki je hotela vedno vsakogar razvedriti... Vračali se boste potem domov brez sleherne ljubosumnosti...

Prijateljsko Vam stiska roko Vaš

Klančnik.»

Truda se je zameknila kakor v sanjah v babičin grob, na katerem so rasli slabotni poganjki

trde trave, ki sili k solncu še v pozni jeseni. «Čez čas se zarase tudi ta gomila... zarase se, kakor se je zarasla dedkova...» je pomislila mlada žena... «Na Vidinem grobu bo pa menda, kakor je po večjih mestih navada, stal kamen... Kamen, ki bo pod njim zakopana njena življenjska posemca...» je zatrepetala v Trudini glavi prispodoba. Bilo ji je, kakor bi ji ledena roka zgrabila in stisnila srce, in solze so ji zalile oči... In ko se je zopet zavedela, se ji je zazdelo, da je zbežala od nje vsa tista neumna mladost in da se je postarala za deset let...

Na božični večer sta povabila Kovačeva gospodično Serajnikovo na večerjo, in takrat jim je povedala, da ostane na rožnodolski šoli samo še do počitnic, pa da se potem poroči s svojim dragim ženinom, ki je tudi učitelj, na Spodnje Štajersko. Pokazala jima je njegovo sliko, in Truda je rekla, da je prav čeden človek, gospodična Slavka pa je pripomnila, da je to najboljši človek na svetu in da sta prijatelja skoraj že štiri leta...

«Glejte no, in to ste nam čisto zamolčali?» se je nasmehnil Mirko, «vi ne veste, kako vas bomo tukaj pogrešali!»

«Res je, da ste mi bili vsi na vso moč naklonjeni,» je rekla gospodična Slavka, «ali nekaj mora vendar človek samo zase ohraniti skritega v srcu za tolažilo, nekakšno svojo večno lučko.»

«Ampak obljubili ste mi, kakor veste, da prevzamete pri naših prvih gledaliških predstavah glavno vlogo, menda boste vendar izpolnili svojo besedo,» je zaskrbelo Mirka. «Vi morate dati izpodbude moji ženi in drugim sodelavcem.»

«Kajpak, vse bom izpolnila,» je vnovič obljubila učiteljica in začela nalahko skakati z malo Trudico na glavi po razsvetljeni sobi. «Takšnole lepo drevesce s sto svečkami, z zlatimi orehi in betlehemsko zvezdo na vrhu bomo imeli nekoč tudi mi...» je jela vzdihovati v pretrganih stavkih. Potem pa sta spremila učitelj in njegova žena gospodično Slavko do njene stanovanja v cerkovnikovi hiši.

«No, stanovanja pa res nima lepega, ali nikoli ni nič potožila,» je izpregovoril učitelj, ko sta se vračala zopet domov. «Ampak to je dobro povedala, glej, človek res vse laže prenaša, če ima v srcu skrito nekakšno svojo večno lučko za tolažbo...»

«Stoj no malo!» je ustavila Truda svojega moža. «Rada bi pogledala čez zid, kako je nočoj na pokopališču...»

(Nadaljevanje prihodnjič.)

V AŠE PRAVE PRIJATELJICE

SO
TELE
KNJIGE

Ali imate radi take prijateljice, ki Vam dobro hočejo, ki Vam pametno svetujejo in ki Vam pomagajo, kadar ste v zadregi?

«Seveda», boste odgovorili.

Vidite, take nesebične prijateljice Vam bodo naše knjige.

Pogovorimo se torej nekoliko o teh novih prijateljicah. Poglejmo, bodo li te prijateljice res dobre in resnične. Marsikatera izmed nas je že preizkusila pregovor, da včasih po slabem prijateljstvu glava boli. Zato je prav, če pogledamo, kaj te knjige, ki naj bodo naše prijateljice, nudijo.

Knjige, ki jih tiskamo za Vas, naj bodo Vaše zveste svetovalke. Dajale Vam bodo pouk, navodila in nasvete v besedi in sliki. Iz teh knjig se boste poučili o vsem, kar vsak dan kot gospodinja, kuharica, žena in mati, kot gospa ali gospodična potrebujete. Vsebina bo koristna vsem, tako izobraženi meščanski, kakor tudi preprosti delavski in kmetiški ženi.

Prva knjiga je «ZA PRIDNE ROKE». Ta knjiga Vas bo seznanila s tehniko kvačkanja. V njej boste dobili natančna navodila s slikami, kako lahko sami napravite sebi ali svoji mamici ali deci ali dobri prijateljici ali svoji nečakinji čudovito lepo ročno delo. V tej knjigi bodo vzorci kvačkanih oblek za odrasle in otroke, lepoticne blazine, rute, prti, šali, rokavice, svitri, puloverji, spodnje perilo in še vsa druga lepa dela. Vsaka gospa in gospodična je srečna in uživa ob pogledu na lepe reči, ki jih je sama brez velikega truda in z majhnimi stroški napravila.

Poglejte to mamico, kako je vesela, ko je otrokom in sebi napravila lepe kvačkane oblekice. Koliko je prihranila s tem ročnim delom in kako lepo so vsi trije oblečeni s pridnostjo njenih rok.

Gospodinjstvo Vam dela veliko preglavice kakor vsaki drugi gospodinja. Dela nikdar ne zmanjka. Ves dan se pospravlja, snaži in čisti, pa se pozno zvečer še vedno dobi kaj, kar se ne dá odložiti na drugi dan. Neizvršeno delo nas grize vso noč, da zjutraj vstanemo izmučene, ker se nismo mogle brez skrbi odpočiti.

Gospodinje, ki vedo, kako dragocen je čas, ki vedo, da mora žena imeti ob določeni uri tudi svoj počitek, si pa delo pametno razdele.

Pridnost prinaša
veselje otrokom

Varčna gospodinja vedno lepša svoj dom. Na sliki vidite, kako se prepleska pod.

Knjiga «VZORNA GOSPODINJA» Vam bo nudila dobre nasvete in domisleke, kako si praktično razdelite gospodinjsko delo. Tudi dekleta bodo dobila v njej pouk, ki jim bo koristen za vse življenje.

Ali ste poročeni? Ali imate moža, ki rad dobro jé? Ali imate pridne otroke, ki zaslužijo kaj priboljška? Ali tudi sami ljubebite dobro poslastico, ki pa ne sme biti draga?

Potem bo naša knjiga «KAKO NAJ KUHAM» kakor nalašč za Vas. Vse kuharske tajnosti se Vam bodo odkrile. Iz te knjige se boste naučili, kako se pripravljajo preproste jedi, okusne in tečne, da Vam bo hvaležna vsa družina.

Z dragimi sredstvi kuhati ni nobena umetnost. Ta knjiga Vam bo pa povedala, da se dá tudi za majhen denar napraviti jed, ki jo boste sami, še bolj pa Vaš mož in otroci veseli. Seveda so v knjigi tudi recepti za slavnostne prilike, tako da Vam priprava najbolj eksotične jedi ne bo delala težav. — Če še niste poročeni, pa pomnite, da pravi star, resničen pregovor: «Ljubezen gre skozi želodec.»

Sedaj pa k najbolj kočljivi knjigi: «O POSTANKU OTROKA IN NJEGOVI RAZVOJU».

Otrok je naša največja zemeljska sreča. Ljubezen, ki jo goji mati do svoje dece, je tako ozvišena in čudovito lepa, da jo upravičeno opevajo vsi veliki pesniki. Kaj vse stori mati za svoje dete! Žrtvuje sebe, žrtvuje vse dobrine tega sveta za srečo tistega, ki mu je dala življenje.

Zato je razumljivo, če želi vsaka žena, da se pouči o postanku otroka, o njegovem rojstvu in razvoju. Vse pa nimajo sredstev in prilike, da bi si nabavile drage knjige in da bi se dale poučiti po zdravnici, ampak si pomagajo pač tako, kakor so jih matere ali sosede poučile.

Naša knjiga pa Vam bo dala pojasnila, ki jih kot žena, mati ali kot dekle potrebujete. Knjiga je prirejena po znani zdravniški knjigi, ki jo je spisala ugledna zdravnica dr. Fischer-Dückelmannova. Njeno knjigo je naročilo zaradi njene bogate poučne vsebine več milijonov ljudi. Knjiga «O postanku otroka in njegovem razvoju» je delo zase. Vendar pa izidejo prihodnja leta še štiri zdravniške knjige, ki bodo prav tako prirejene po zgoraj omenjenem delu dr. Fischer-Dückelmannove.

Kaj morate storiti, če Vas obišče štoklja?

Vaš otrok — Vaša sreča!

In peta knjiga: «KOLEDAR S PRAKTIČNIMI NASVETI»?

Letos smo tiskali za naše naročnice 7000 koledarjev. Potrebovali bi jih pa najmanj še 2000. Vsaka čitateljica, ki je videla pri sosedi naš koledar, ga je hotela umeti, ni ga pa mogla dobiti, ker ga ni o pravem času naročila.

Koledar za leto 1952. bo pa še veliko boljši. To bo res koledar za gospodinje, za žene in dekleta, ker bo v njem toliko različnega gradiva, da bo nudil vsaki čitateljici nekaj.

Kakor smo že objavili v tretji številki na strani 106, bomo vsako leto izdali po pet knjig, ki bodo izpopolnitev teh zgoraj omenjenih knjig. Tako utegnejo iziti drugo leto te-le knjige:

Knjiga «Kako naj kuham» bo prinesla zadovoljnost Vašemu možu.

Ne smete pozabiti, da stane vseh pet knjig Din 52,—, odpravnina pa Din 5,—. Ko bi hoteli naročnino za te knjige plačati v treh obrokih po Din 12·50, nam to sporočite, da Vam pošljemo tri položnice.

Če imate sestro ali znanko, ki jo imate radi, pa bi ji hoteli napraviti uslugo, jo opozorite na te knjige. Povejte ji, da bo tudi ona lahko dobila knjige za to nizko ceno, če si naroči naš list. Ko bo knjige prejela, Vam bo za Vaše opozorilo gotovo hvaležna. Storili boste njej dobro delo, nam pa uslugo. Pomnite, da moramo pridobiti najmanj 10.000 naročnic, drugače za to ceno ne moremo izdati teh koristnih knjig.

Zato Vas še enkrat prosimo, da prečitajte naš razpis, ki je v tretji številki, stran 106.

Knjige se torej pripravljajo za Vas, naročite jih za časa, da ne zamudite določenega roka, ker bomo dali 6. junija v tisk samo toliko knjig, kolikor bomo prejeli naročilnic.

- 1.) «Za pridne roke», II. knjiga (šivanje);
- 2.) «Kako vzgojim svojo deco», knjiga polna vzgojnih nasvetov;
- 3.) «Sitni možje» (kako si izberem moža; kako preprečim družinske prepire; kako se vedem, kadar je mož siten in zadirčen);
- 4.) «Naše zdravje», II. del zdravniške knjige;
- 5.) «Koledar za vse».

Vsaka teh knjig bo sicer celota zase. Vendar bodo tiste, ki letos knjig ne bodo naročile, pozneje prav gotovo pogrešale teh prvih pet knjig. Opozorjamo čitateljice, da bomo tiskali samo toliko knjig, kolikor jih bo do 5. junija naročenih in plačanih.

Veliko naročnic je naročilno dopisnico, ki je bila priložena tretji številki, že poslalo. Tiste, ki so naše vabilo na strani 106 prezrle, pa prosimo, da naročilno dopisnico, ki so jo dobile v tretji številki, še danes izpolnijo. Če jo je katera izgubila, naj izreže še enkrat tiskano naročilnico, ki je na naslednji strani.

Uprava «Žena in dom» Ljubljana, Prule 11.

Naročam vseh pet knjig, in sicer:

„Za pridne roke“, knjiga o ročnem delu;
„Vzorna gospodinja“, knjiga za gospodinjstvo;
„Kako naj kuham“;
„Postanek otroka in njegov razvoj“ in
„Koledar s praktičnimi nasveti za leto 1932“.

Znesek Din 32.— za knjige in Din 5.— za odpravo, torej skupaj
Din 37.—, bom nakazala najkasneje do 5. junija 1931.

Vseletno naročnino za list „Žena in dom“ bom plačala najkasneje do
5. oktobra 1931.

Ime:

Bivališče:

Zadnja pošta:

Odrežite
in nalepite
na dopisnico
in še danes
odpošljite
naši upravi!

Kesneje se knjige ne bodo mogle več naročiti.

Agitirajte za naš list in za naše knjige, da ne bomo tiskali
samo za 10.000, ampak za 20.000 naročnic, torej skupaj
100.000 knjig.

Naročnicam, ki so knjige že naročile, se za njih zaupanje iskreno zahvaljujemo, tiste pa, ki
doslej še niso poslale naročilnice, prosimo, da nam jo še danes pošljejo.

Uredništvo.

Rešitev nagradne uganke.

Pa smo rešili to razburljivo nagradno uganko!

Zgornji in spodnji otrok sta bratca dvojčka, Pollakov Riko in Fedor iz Ljubljane,
Erjavčeva cesta 27.

Srednji otrok, ki ga drži mati v naročju, je deklica, Rotija Badiurova iz Ljubljane.

«Ah!» vesel vzklik tistih, ki so to uganko pravilno
rešile, in razočaranje «oh!» pri tistih, ki so se zmotile.
Sedaj pa k zrebanju.

Rešilnic smo dobili 6218; izmed teh je nepravilnih
4133, pravih pa 2085. Od teh je plačalo naročnino
za vse leto 1268, za pol leta 550, za četrt leta 68; naroč-
nine pa ni plačalo 199 naročnic. 17 rešitev je bilo
pomankljivih. Te smo vrnili naročnicam v izpopol-
nitev. Pet rešitev je bilo brez podpisa.

1268 kart z imeni naročnic, ki so uganko pravilno
rešile in poravnale naročnino za vse leto, smo vrgli v
vrečico, kjer so bile najprej dobro pomešane. Potem
je triletni Pollakov Riko, ki ga vidite na sliki, segel
s svojo ročico v zaprto vrečo in potegnil karto z
imenom:

Ivanka Potočnikova mlajša, Krnica - Gorje - Bled.
Ta srečnica je torej dobila prvo nagrado: šivalni stroj
v salonski omarici, vreden Din 6000.—, darilo lista
«Žena in dom». K tem 1268 kartam smo potem dodali
še 550 kart z imeni naročnic, ki so uganko pravilno
rešile in poravnale naročnino za pol leta. Vse karte
so bile še enkrat pomešane in Rikov bratec Fedor je
potegnil karto z imenom:

Anica Vrbančičeva, Rokovec, št. 19, Dubovo - Kapele,
ki je dobila drugo nagrado: Radioaparata S. W., vreden
Din 3000.—, darilo tvrdke «Elektroindustrija», d. d.,
Ljubljana.

Dvojčka sta potem izmenoma vlekla karte in izžre-
bala tale imena:

Anica Pengovova, Ljubljana, Kolodvorska ulica 20,
ki je dobila tretjo nagrado: gramofon, v vrednosti
Din 1200.—, darilo lista «Žena in dom»;

Marija Rejčeva, Slovenski Javornik, št. 61,
ki je dobila četrto nagrado: večerno obleko, vredno
Din 950.—, darilo tvrdke P. Magdič, Ljubljana;

Marija Antolova, Kragujevac, Stojana Markovića
ulica, št. 32,
ki je dobila peto nagrado: pisalno garnituro v etniu,
vredno Din 700.—, darilo tvrdke A. Prelog, Ljubljana;

Marija Šenkova, Podlog, Spodnje Jezersko, št. 1,
pošta Kokra,
ki je dobila šesto nagrado: fotoaparata 6 x 9 cm za
filmske zvitke, vreden Din 685.—, darilo tvrdke Janko
Pogačnik, Ljubljana;

Ivanka Štrukljeva, Radovljica, št. 74,
ki je dobila sedmo nagrado: 5 kg fine kavine mešanice
«Mocca», vredno Din 400.—, darilo tvrdke «Proja»,
d. z. z. o. z., Ljubljana;

Marija Primožičeva, Markovci, Ptuj,
ki je dobila osmo nagrado: ponikljan samovar in gar-
nituro za turško kavo, vredno Din 400.—, darilo tvrdke
Nova Jugometalija, Ljubljana;

Julka Marinčičeva, Ljutomer,
ki je dobila deveto nagrado: svilen damski dežnik,
vreden Din 350.—, darilo tvrdke Josip Vidmar, Ljub-
ljana;

Pepica Strgarjeva, Leskovec pri Krškem,
ki je dobila deseto nagrado: vazo in košaro za cvetice,
vredno Din 295.—, darilo tvrdke Breznik in Fritsch,
Ljubljana;

Hilda Leskovarjeva, Trebnje na Dolenjskem,
ki je dobila enajsto nagrado: servis za kavo za šest
oseb, darilo tvrdke Agnola, Ljubljana;

Jožefa Strnadova, Povšetova cesta, šte. 16, Kodeljevo, pošta Moste pri Ljubljani, ki je dobila dvanajsto nagrado: svilo za eno obleko, vredno Din 250—, darilo tvrdke Oblačilnica «Ilirija», Ljubljana;

Mici Ivanskova, Arnovoselo, šte. 58, p. Arteče pri Brežicah,

ki je dobila trinajstvo nagrado: garnituro damskih robcev, vredno Din 200—, darilo tvrdke A. & E. Ska-berne, Ljubljana;

Ana Jeklova, Glince, cesta IX., šte. 6, Vič pri Ljubljani,

ki je dobila štirinajsto nagrado: par glace-rokavic in par svilenih nogavic, vrednih Din 120—, darilo tvrdke V. Lesjak, Ljubljana;

Marija Rozmanova, Ormož, šte. 51,

ki je dobila petnajstvo nagrado: karton bombonov, darilo tvrdke Josip Schumi, Ljubljana;

Katarina Sernetzova, Ljubljana VII, Železnikar-jeva ulica,

ki je dobila šestnajsto nagrado: keramiko «Kranjec in Kranjica», vredno Din 300—, in

Otilija Rožančeva, Slape, šte. 7, Dev. Mar. v Polju, ki je dobila sedemnajsto nagrado: zlato nalivno pero, vredno Din 220—.

Žrebanje se je vršilo v četrtek, dne 12. marca, v notarskem uradu v Ljubljani, Kralja Petra trg, št. 2, vpričo gospoda notarja Karla Pleiweissa in komisije, sestojče iz urednic Erne Podgornikove in Rije Podkrajškove ter gospe dr. Zdenke Tominškove, pred pri-

čama gospo Marijo Pollakovo, soprogo veletrgovca v Ljubljani, in gospo Stano Guličevu, soprogo inženjerja v Ljubljani. O žrebanju je napravil gospod notar notarski zapisnik.

Dobitnice smo o izžrebanih nagradah brzojavno obvestili. Slike nagrajenk prinesemo v peti številki, ker jih danes, dne 15. marca, ko sklepamo list, še nimamo.

Ostalim naročnicam, ki so uganko pravilno rešile, pa smo danes priložili po eno tolažilno nagrado, označeno pod točkami XVIII, XIX in XX. Ako katera nagrade ne bo prejela, naj nas takoj obvesti, da ji jo še enkrat pošljemo.

Nagrade vsem, ki so jih dobile, iz srca privoščimo, še ljubše bi nam pa bilo, ko bi imeli toliko sredstev, da bi mogli dati vsaki naročnici kakšno lepo darilo. Vemo, da je med naročnicami več takih, ki bi jim nudil šivalni stroj lepo eksistenco. Sreča je pač opoteča. Sicer pa vemo, da naše želje tistim, ki so se nadejale šivalnega stroja, prav nič ne koristijo. Edina tolažba naj jim bo to, da bomo še letos (če bo le mogoče, konec leta) še enkrat razpisali kakšno lažjo uganko. Če bodo sredstva dopuščala, bomo določili za prihodnjo uganko še lepše nagrade. Pričakujemo, da ostanejo omenjene tvrdke našim naročnicam naklonjene tudi še znanprej.

Naša skrb bo, da bomo dali našim naročnicam za njih zvestobo vse, kar je v naših močeh.

Vsem skupaj pa iskreno želimo vesele velikonočne praznike.

Uprava.

Žrebanje v pisarni gospoda notarja Pleiweissa.

Foto Jos. Pogačnik ml.

Od leve na desno so: gospa Marija Pollakova z Rikom, urednica Rija Podkrajškova, gospa Frana Guličeva, urednica Erne Podgornikova, gospa dr. Zdenka Tominškova, gospod notar Karel Pleiweiss in spredaj pri vreči Pollakov Fedor.

Preproste in elegantne obleke za pomlad

Ansambel za dopoldne. Mala pelerina na žaketu sega samo preko rokavov. Obleka je prikrojena tako, da je vsa v kozicah, kar dela linijo daljšo. Ovratnik, manšeti in žepi iz krepdešina.

Ansambel iz modernega pikčastega tvida. Prikrojen je iz poševnih delov, ki so okrašeni z vidnimi šivi. Na žaketu in obleki ovratnik v obliki ešarpe.

Pomladanski promenadni kostum iz temnomodrega modnega blaga. K takemu kostumu se lepo poda svetla bluza in barvasta vezanka.

Pomladanski komplet iz rdečkastorjavega modnega popelina. Usnjeni pas in gumbi so iste barve kakor ročna torbica.

Plasčna obleka iz vzorčastega tvida. Kratki kep daje obleki videz plašča. Plastron in zapestniki so iz svetle svile.

Jopič je podložen s svetlim krepdešinom. Krilo je ob straneh zvončasto, spredaj in zadaj pa položeno v globoke gube.

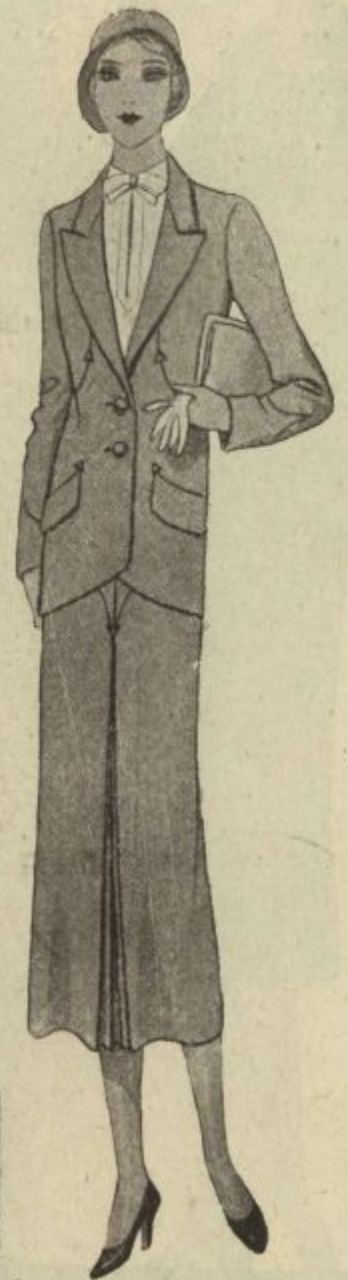
Pomladanska obleka iz enobaronega volnenega blaga. Ovratnik v obliki kepa je poшит z ozkimi svilenimi tresami.

Obleka iz vzorčastega žameta za mlado gospodično. Bolero je podložen z belim krepdešinom, iz kakršnega je tudi ovratnik.

Eleganten ansambel iz črnega ribsa. Obleka je okrašena z belim plastronom, ki se stika na hrbtu. Mali bolero na plašču se prav lepo poda. Ovratnik in rob plašča sta okrašena s kožuho.

BLUZE
IN
KRILA

Bluza iz rožnatega krepdešina. Lepi so robčki, ki so odznotraj šivani.
 Bluza iz rožnatega krepčoržeta, ki se zapenja. Oorlatnik je prekrižan.
 Bluza iz belega krepčoržeta. Edini okras je žabo, ki prav lepo pada.
 Bluza iz belega krepčoržeta. Kroj v obliki srajce.

ZA OBISKE

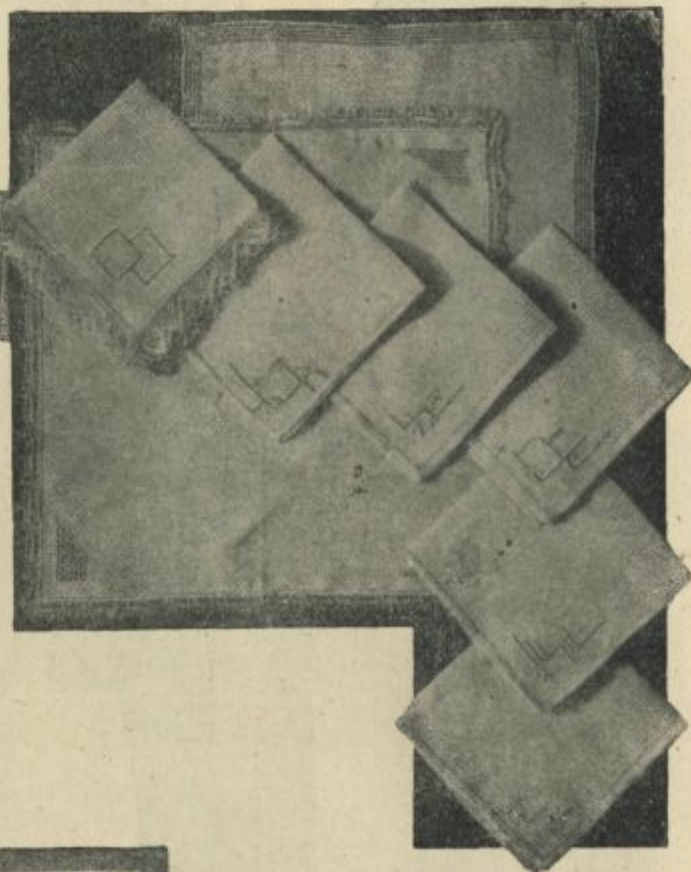
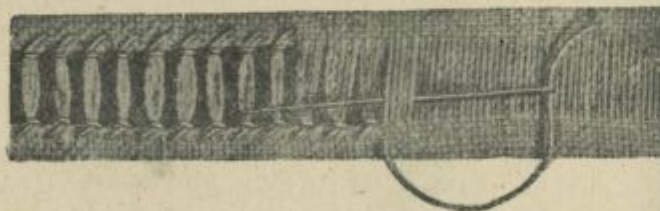
Obleka iz modrega žameta, primerna za mlado damo. Rokavi kimono imajo široke zvončaste vstavke, tako da imajo videz kratkega kepa. Ovratnik je iz čipk. Mala večerna obleka, kombinirana iz zelenega krepdešina in krepsatena. Kratki jopič je iz svilenih čipk v isti barvi kakor obleka.

ZA PISARNO

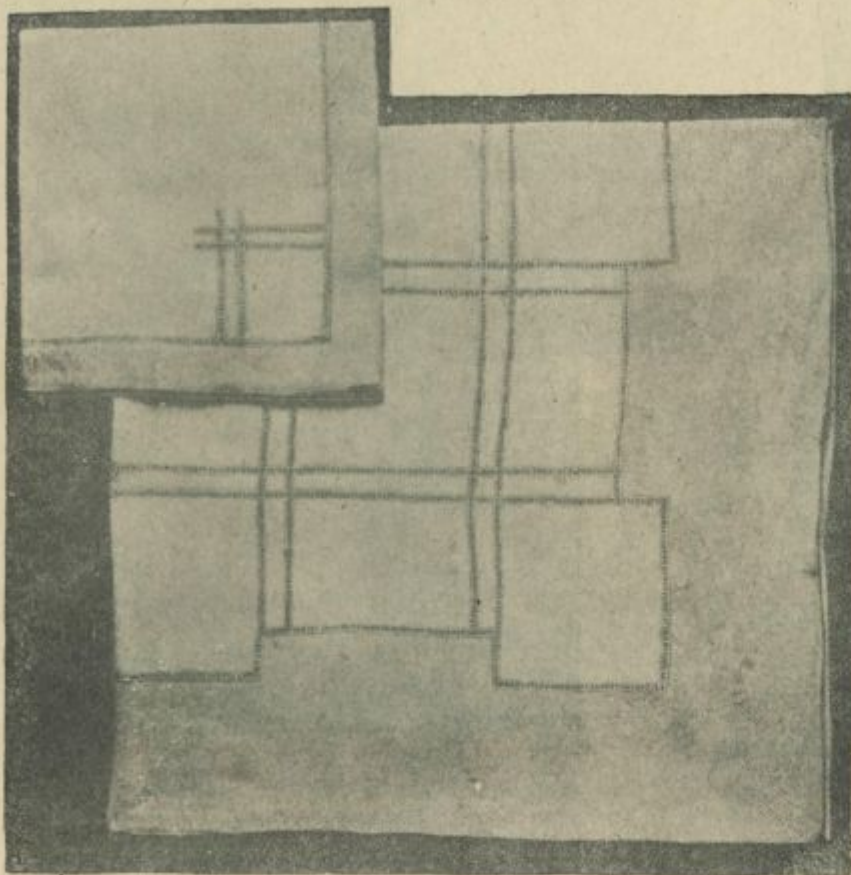

Preprosta obleka iz lahkega enobarvnega volnena blaga. Ovratnik in zapestniki so iz svetle svile, obrobjeni s temno svileno treso. Obleka iz gladkega volnena blaga z dvobarvnim ovratnikom in zapestniki. Krilo je gladko, le spodaj ima vstavljeni dve globoki gubi.

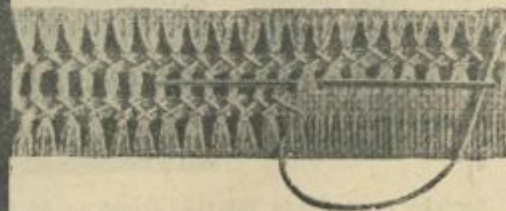
A Ž U R

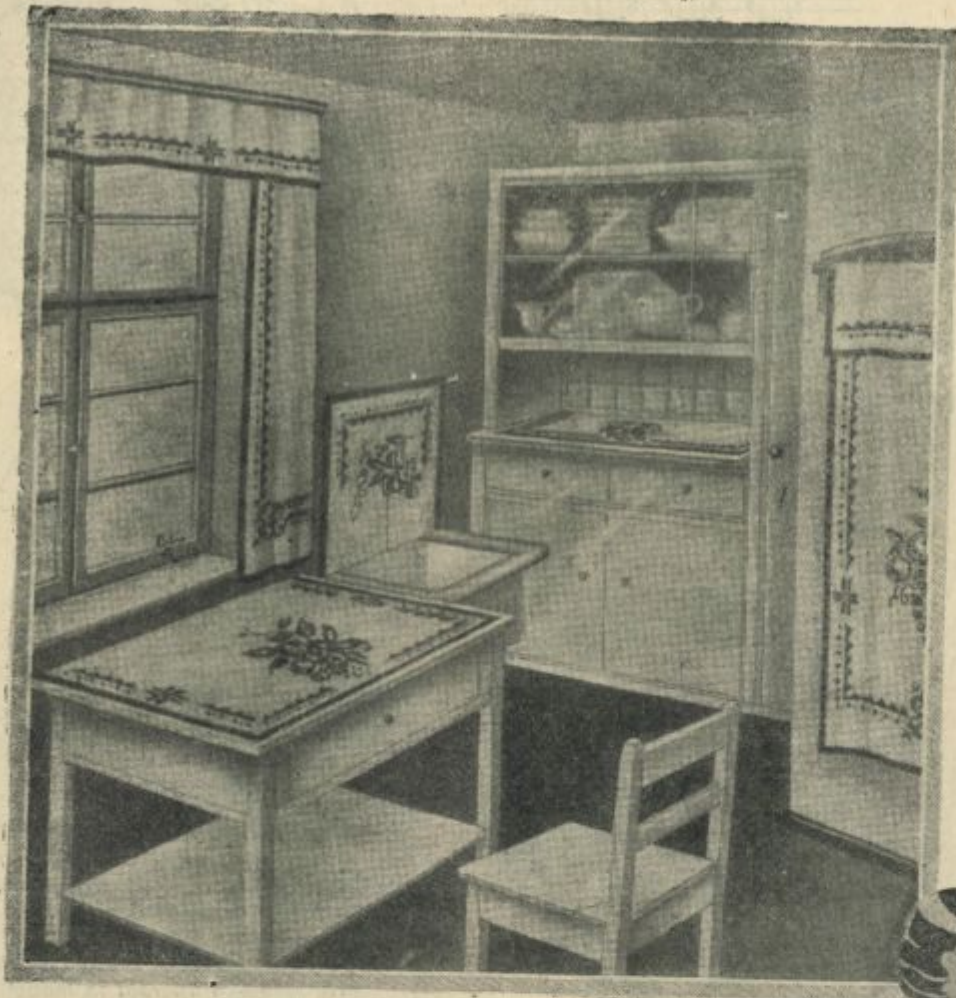
Kamor se dene ažur, posod napravi svojo dolžnost. Okrasi robčke, pa še monogramčke na njih; če se z njimi obrobi prt in prtič, je lepo, pa tudi sredina prta se z njim kaj lepo okraši, kakor nam kaže spodnja slika. Ni potrebno, da se dela vedno samo navadni ažur. Zelo dekorativen je vzorec z dvojnim ažurjem, zlasti na debelem platnu, če je izšit z barvasto prejico. Prinašamo povečan vzorec navadnega ažurja, s kakršnim so okrašeni robčki na sliki zgoraj, spodaj pa vzorec dvojnega ažurja, s katerim je okrašen prt in pa prtič iz debelega platna.

Red in točnost sta glavni pogoji vsake gospodinje! Prosimo vse tiste, ki še niso poravnale naročnine za drugo četrtletje, da to takoj store, ker se naročnina vedno naprej plačuje. Hvala že naprej!

**OLEPŠAJTE
KUHINJO IN
OLEPŠAJTE
SEBE, DA VAS
BO MOŽ VESEL**

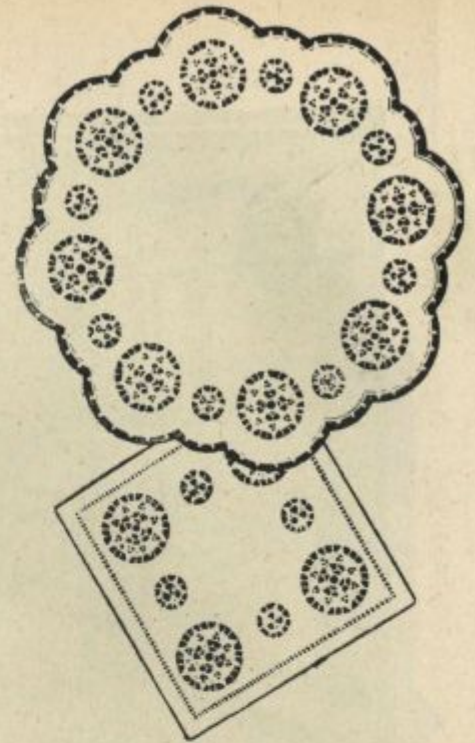
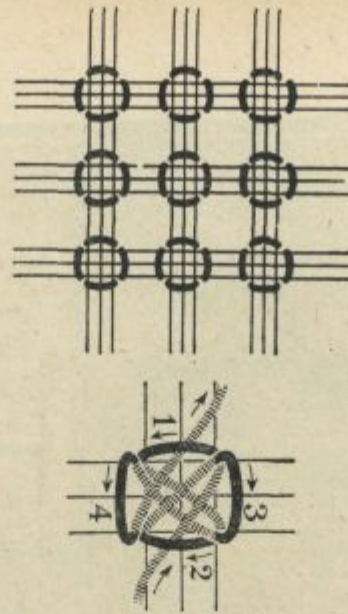
Ker se kuhinjske zavese, prti, olepševalne proge v omarah in na policah okrase z barvasto vezenino, je v skladu, če si gospodinja okraši tudi svoj predpasnik z barvasto vezenino. Prinašamo dva vzorca takih predpasnikov, zraven pa še motiv za vezenino.

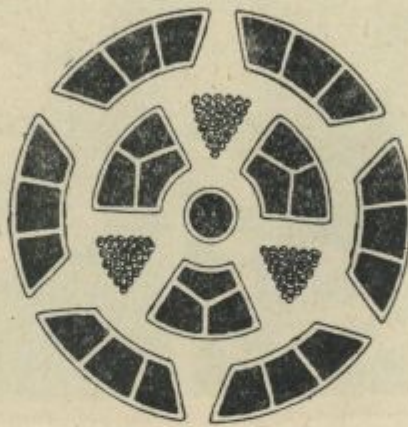
Krilna kombineža z zvončastimi stranskimi deli, okrašena z inkrustacijo, kombinirano z ažurjem.

Ažur je vedno priljubljen okras za perilo, posebno če je kombiniran z vezanjem. Vzorec krilne kombineže je okrašen z belim vezanjem, in sicer z ažurjem, kombiniranim z inkrustacijo. Na zgornjih srednjih slikah je nazorno pokazano, kako se dela ažur, in ker so slike precizne, način dela ne bo delal preglavic.

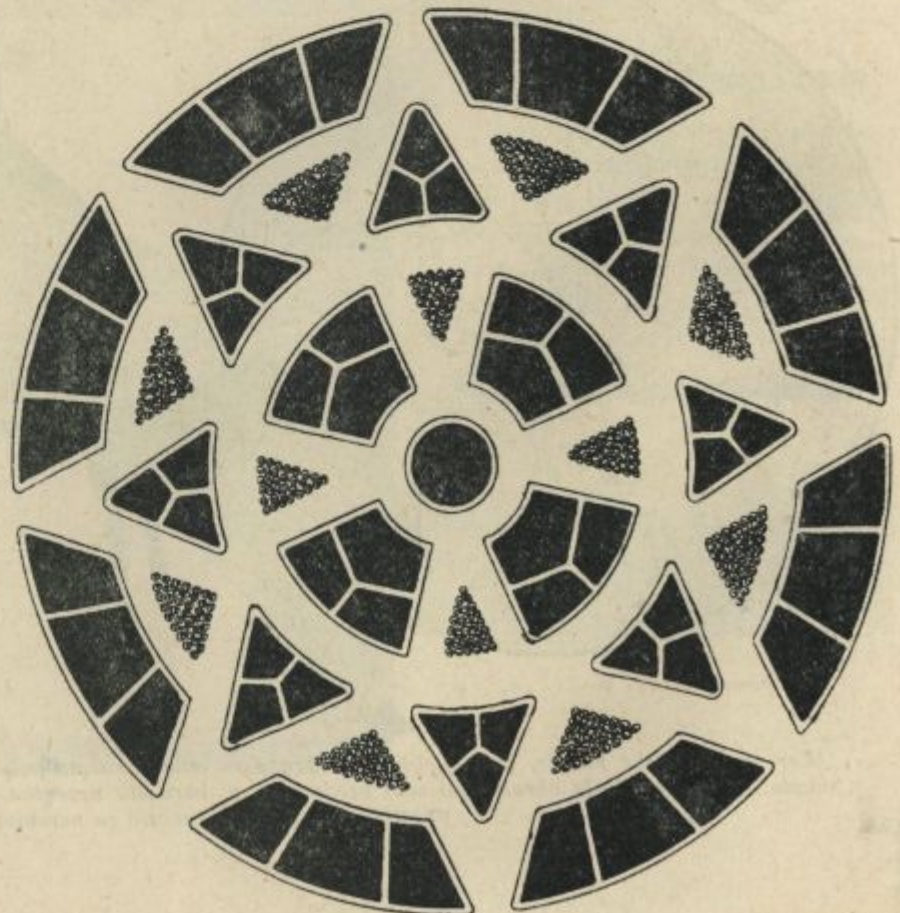

Dva prtiča, okrašena s tem motivom.

Manjši motiv za prt.

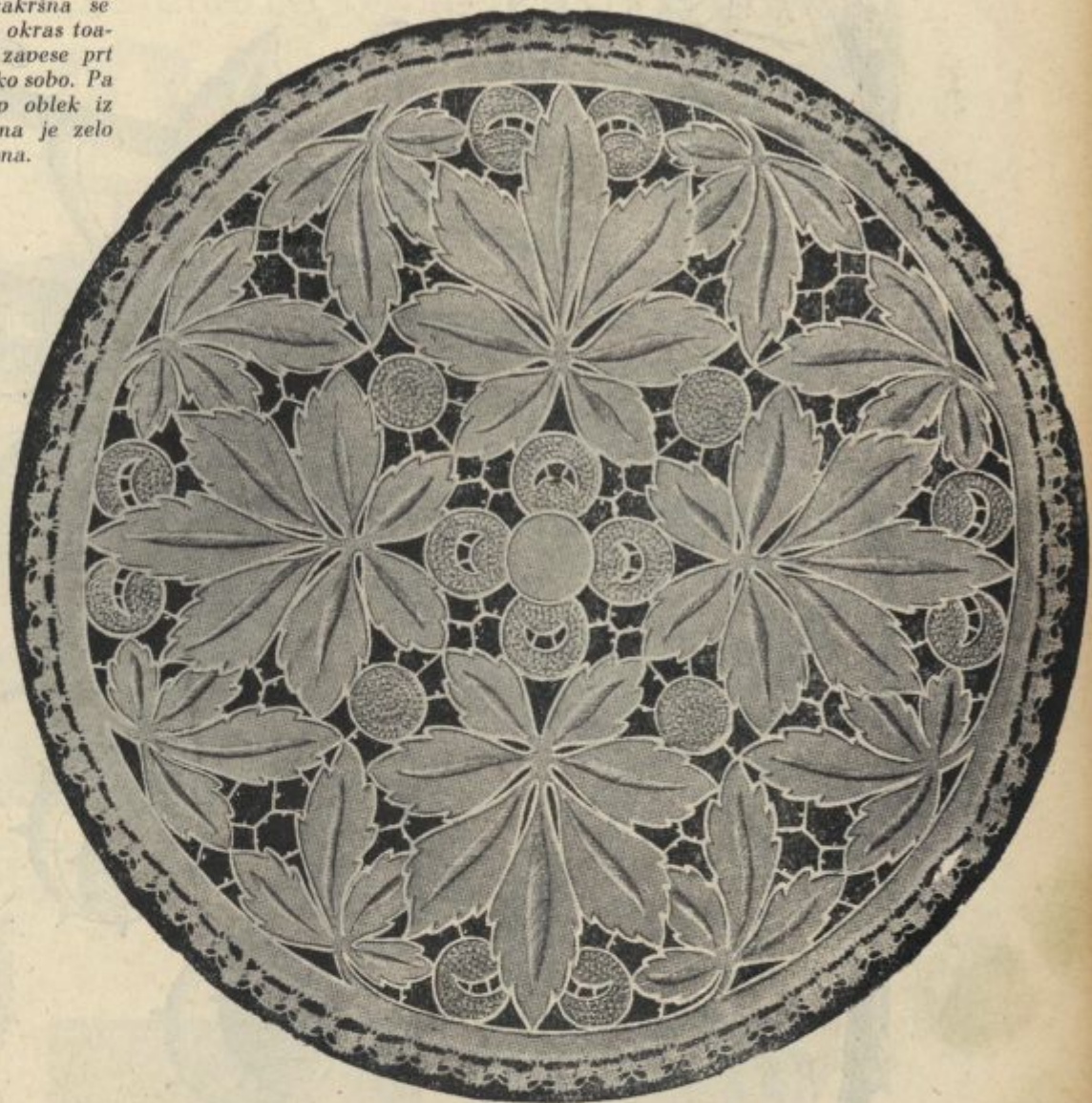
Motivi so vezeni na belem platnu z belo ali pa barvasto prejico. Ob robu prta se motivi poljubno razorste v enakomerni razdalji. Pri četrtooglatem prtiču so na vogalih veliki motivi, med njimi pa manjši. Tudi za zavese, blazine in velike prte se lahko uporabi ta motiv.

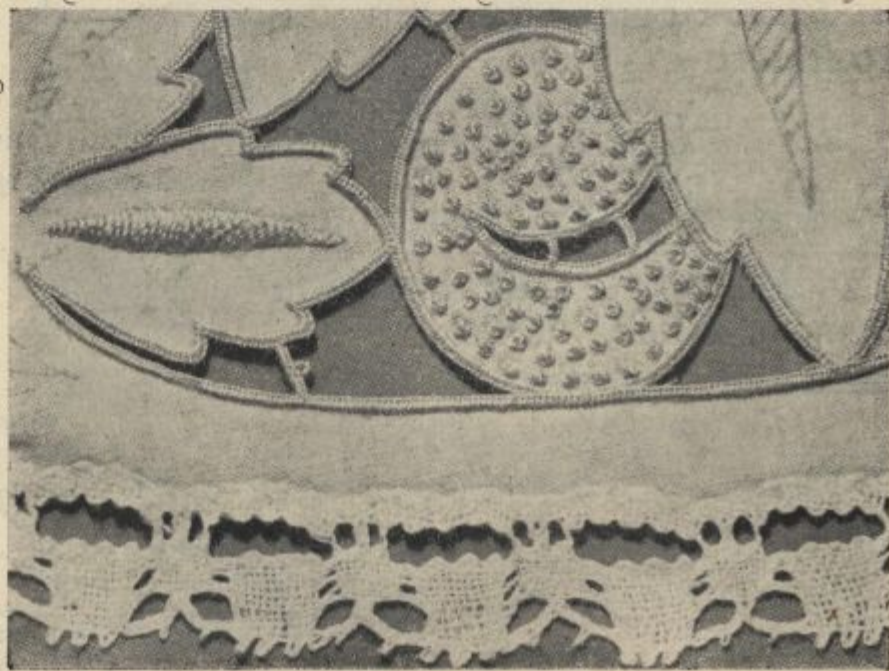
Večji motiv za prt.

LEPA BORDURA IN PRTIČ

Bordura, vezena z biserno prejico v dveh barvah na belem platnu, kakršna se lahko uporabi za okras toaletne mizice, za zavese pri in prtič za dekliško sobo. Pa tudi za okrasitev oblek iz etamina ali platna je zelo dekorativna.

Prtič rišelje iz belega platna, vezan z belo D.M.C. prejico. V premeru meri 60 cm, ob robu so prišite kleklane čipke. Glavne žile listov so izšite s pločatim vbodom, oblike kostanja pa so napolnjene z vozlički.

Okrašene so z barvasto pločato ali polno vezenino. Vzorec v naravni velikosti (kostanjeva vejica) se pa lahko uporabi tudi za okrasitev prtičev, otroških predpasnikov in oblek.

Skozi usta in grlo

vdihane kali bolezni
se v telesu uničujejo s

Panflavin pastilami

So zdrava in rdeča ličeca moja,
ker mamica kuha mi kavico

„PROJA“!

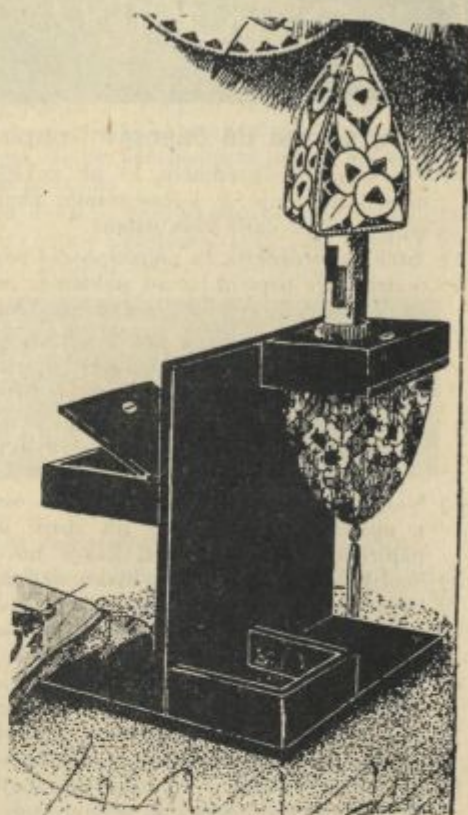
To pa lahko
napravijo Vaše
hčerke za svoje
predpasnike

Praktičen kotiček za čitanje revije „Žena in dom“

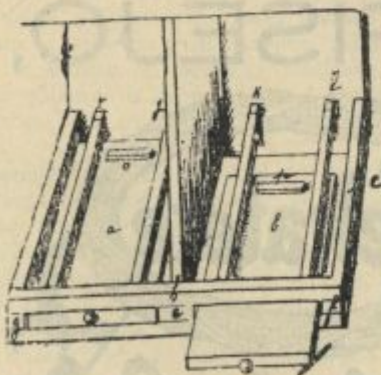

Elegantna miza s policami za knjige, gramofon in druge stvari, ki jih imamo radi hitro pri roki. Vrhnji del ima odlane police, ki se po potrebi potegnejo ven. Spodnja slika nam prikazuje konstrukcijo teh polic.

Elegantna moderna mizica za šivanje s predalom in vrečico za razne šivalne potrebščine.

Praktična omara za čevlje

Dandanes ne zadostujeta več dva para čevljev, en par za delavnik in en par za praznik, kakor je bilo včasih. Moda točno predpisuje čevlje k dopoldanski, popoldanski in večerni obleki in poleg tega še raznobarvne čevlje k posameznim oblekam, da se jih nazadnje res toliko

nabere, da moramo misliti na omaro za čevlje. Na zgornjih dveh slikah vidimo tako omaro. Police, ki so druga nad drugo, so spletene iz slame in imajo širok lesen okvir. Praktične so zlasti zato, ker ima zrak prost dostop do usnja.

Za kaj se vse da časopisni papir porabiti

- 1.) Vse kovinaste predmete, ki jih znažiš s sidolom, odrgni nazadnje še s časopisnim papirjem. Blesk se poveča in dalje časa ostane.
- 2.) Steklenice osnažiš, če milnici dodaš pest na koščke raztrganega papirja (če so steklenice zelo umazane, pa dodaj še na kocke zrezanega krompirja).
- 3.) Šipe, ki so od cestnega prahu zamazane (na pr. pri kletnih oknih), omij z mokrim papirjem, nato jih zbriši še s suhim. Pri vlažnem vremenu ostane na steklu vedno nekaj dlačic od krp; te se s papirjem najlaže odstranijo. Seveda je svileni papir boljši, če ga pa ni, je tudi časopisni dober.
- 4.) Namizne prte iz voščenega platna osnaži najprej z milom in vodo, nato jih zbriši do suhega s papirjem. Platno se sveti kakor novo.
- 5.) Školjko pri vodovodu ali lijaku najlaže osnažiš, če kaneš nekaj kapljic prašnega olja (tudi drugo olje je dobro) na papir in s tem obrišeš vse madeže, ki so nastali od maščobe.
- 6.) Preden začneš pomivati, obriši s papirjem vse krožnike in lonce, kjer se kaj več maščobe drži.
- 7.) Jedilni pribor, ki je prišel v dotiko s kisom, takoj obriši s papirjem, če ga ne moreš takoj pomiti.
- 8.) Pri rezanju slanine in mesa postanejo roke, noži in deska tako mastni, da je treba precej vode, da se vse očedi. Če vse prej s časopisnim papirjem obrišeš, se delo z vročo vodo mnogo laže opravi.
- 9.) Sajasto posodo odrgni najprej z mokrim papirjem in peskom.
- 10.) Če na štedilniku kaj prekipi, obriši s časopisnim papirjem.
- 11.) Skrinje, ki so namenjene za shrambo zimske obleke, obloži s časopisnim papirjem, ki ga s terpentinom poškropiš (zaradi moljev).
- 12.) Pri selitvi zavij vsak kos posode posebej v časopisni papir, zloži manjše kose v večje, da je vsak prazni prostor izpolnjen, pa se ti ne bo nič razbilo. Tudi okvire slik lahko zavaruješ s papirjem.

Komur se zdi škoda krp, jih v vseh teh primerih časopisni papir lahko nadomesti.

Obrabljenega papirja, mokrega ali suhega, ne meči v smeti, ampak sežgi. Mnogokrat, posebno ob selitvah, je videti marsikatero gospodinjstvo, ki roma nešteto krat s košaro, polno papirja, k smetišču. Najrazličnejše škatlice, stare knjige, časopisi, lepenke itd., kar bi sežgano dalo komaj dobro pest pepela, se mečejo v smeti, kar bi bilo lahko zelo nevarno, ko bi kdo na to prinesel žerjavice v pepelu.

Vse to ne priča o varčnosti, pa tudi praktična taka gospodinja ni, ker se dajo take reči z mnogo manjšim trudom sežgati.

Če štedilnik preveč greje, da vse prekipeva, se lahko pomaga na kaj preprost način. Ob straneh, kjer je z opeko obzidan, potrosimo odpadkov od zelenjave, krompirjevih olupkov ali pa pepela. Če preveč vleče, lahko z odpadki in pepelom odprtino proti dimniku nekoliko zamašimo. Na ta način se ogenj neverjetno dolgo drži in se mnogo kuriva prihrani.

Pepca Rogijeva.

Jedilni list za teden dni

(Meščanska kuhinja.)

- Ponedeljek**, obed: ječmenček s sekanico, svinjski kotleti s kislim zeljem, čespljev kompot.
Večerja: leča v omaki s posajenimi jajci.
- Torek**, obed: špinačna juha, polpeti v omaki, dušen riž, oranžni kompot.
Večerja: krompirjev pečenjak z berivko.
- Sreda**, obed (brez mesa): čebulna juha, dušena kislja repa s tirolskimi cmoki, jabolčni kompot.
Večerja: palačinke s špinačo.
- Četrtek**, obed: goveja juha z jajčno kašo, z mesom mešane prikuhe (fižolica v omaki, dušeno korenje, ocvrt krompir).
Večerja: jetrni rižot.

GOVORIJO IN PIŠEJO,

da je postavila tovarna testenin „Pekatete“ na trg novo kakovost jajčnih testenin, ki jo imenuje

„JAJNINE“.

Govorijo in pišejo, da so „Jajnine“ res nekaj prav izbornega, nekaj nedosežnega.

Petek, obed: žabja juha, por z maslom, marelični kipnik.

Večerja: krompirjevi krapki, motovilec.

Sobota, obed: goveja juha z jetrnimi cmoki, z mesom špinača, pražen krompir in omaka iz brusnic.

Večerja: janjčja pljučka (drobovje) v omaki, krompir v kosih.

Nedelja, obed: na juhi ocvrt grah (juha naj se prihrani od sobote), sočna pečenka s širokimi rezanci, orehova torta s spenjeno smetano.

Večerja: ocvrta jagnjetina, berivka.

Recepti k jedilniku

(Količina za 4 do 5 oseb.)

Ječmenček s sekanico. Na vsako osebo odmerim 1 in pol žlice sirovega ječmenčka, na 6 žlic ječmenčka odmerim dve žlici fižolice. Zmešam skupaj, operem do čistega, nato z mrzlo vodo pristavim in kuham na zmernem ognju približno dve uri. Medtem sesekljam 5 dkg prekajane slanine in nekoliko zelenega peteršilja, vmes zmečkam dva stroka česna in denem med ječmenček. Osolim in ako imam kaj goveje juhe od prejšnjega dne, jo prilijem, kar znatno izboljša okus. Malo pred serviranjem razredčim pol žlice paradižnikove konzerve in jo primešam.

Čebulna juha. Dve srednjedebele čebuli drobno sesekljam. V kozici razbelim žlico masti in stresem nanjo pol žlice sladkorja. Ko sladkor zarumeni, dodam eno žlico moke. Ko zarjavi tudi moka, primešam čebulo, prepražim in zalijem s kropom ali kostno juho toliko, da je primerno gostljata. Osolim, dodam pol žlice paradižnikove konzerve in pustim, da vre na zmernem ognju toliko časa, da se čebula razkuha. Nato pretlačim. Posebej kuham tri srednjedebele olupljene in na drobne kocke zrezane krompirje. Ko je krompir napol kuhan, mu prilijem pretlačeno čebulno juho, premešam, popopram, nekoliko okisam in pustim, da še četrto ure pomalem vre.

Špinačna juha. Tri krožnike osnažene špinače prevrem v 1½ l vode, nato vse skupaj pretlačim in precedim. V kozici naredim prežganje iz kepice presnega masla ali žlice masti, ene žlice moke in pol žlice finih drobtin. Ko je lepo rumeno, dolijem pretlačeno špinačo, osolim in pustim, da pomalem pol ure vre. Preden dam na mizo, popopram in denem na juho na kocke zrezano in ocvrto žemljico.

Por z maslom. Lepe, srednjedebele, bele pore osnažim, odrežem koreninice in zelene razprte liste. Če je por debel, ga prerežem vzdolž v sredi čez pol. Nato ga zložim v primerno veliko kozico, zalijem s slanim kropom in kuham do mehkega. Kuhane z lopatico previdno pobrem iz kroga na gorak krožnik kakor beluše, odcedim vodo in zabelim s presnim maslom in drobtinami.

Marelični kipnik. V skledi vmešam, da narase, 5 dkg presnega masla, 4 rumenjake, 8 dkg sladkorja, dodam 10 dkg zmletih mandeljnov, 10 dkg marelične marmelade, 5 do 6 žlic s sladko smetano ali mlekom prepojenih dobro premešanih drobtin in sneg od treh beljakov. Zmes vložim v dobro pomazan, z drobtinami potresen model in spečem. Pečenega zvrnem na krožnik, potresem s sladkorjem in dam z razredčeno gorko marelično marmelado takoj na mizo.

Krompirjevi krapki. Na tesno skuham 5 do 6 srednjedebelev krompirjev, jih olupim in pretlačim, primešam 3 dkg presnega masla, 1 jajce in sol. Dobro premešam, zvrnem na pomokano desko in razvaljam za prst na debelo. S krapovim obodcem izkrožim krapke, jih po-

valjam v jajcu in drobtinah in ocvrem. Dam za večerje s solato na mizo.

Orehova torta. V skledj vmešam, da narase, 7 dkg presnega masla, 3 rumenjake in 15 dkg sladkorja. Nato primešam 7 dkg zmletih orehov, 2 žlici črne kave, 2 decilitra mleka in 12 dkg moke, med katero zmešam pol zavitka pecilnega praška ter sneg iz treh beljakov. Dobro zmešano dam v namazan in z drobtinami potresen tortni model in spečem. Ko se pečena torta ohladi, jo nabrizgam s spenjeno smetano.

Suha bukova drva in trboveljski premog naročajte pri tvrdki «Kurivo», Ljubljana, Dunajska cesta št. 53 (pri «Balkanu»). Telefon 34-34.

(Nadaljevanje.)

Navodila za rejo perutnine v mesecu aprilu.

V mesecu marcu so začele nesti tudi najbolj trdo-vratne kokoši. Kdor je imel umetno valilnico ali pa pure, so se mu izvalili piščanci že sredi marca. Zlasti gosi prično zgodaj valiti. V krajih, kjer je milo in toplo podnebje, so že konec marca vodile mladiče na solnce.

Ta mesec pa ima perutninar posebno veliko dela, ker mora skrbeti za koklje, piščeta in za jajčarice. Za pridobivanje jajec je april najugodnejši mesec vsega leta, kajti zdaj nese vsa perutnina, kokoši, race, gosi in pure. Jajčaricam moramo dati vedno dovolj tečne hrane, ker sicer prenehajo nesti.

Vsa mlada perutnina je prve tedne silno občutljiva, zlasti za mráz in vlago, zato jo moramo skrbno varovati. Prostor, kjer imamo mladiče, mora biti posebno suh in topel, pa tudi prepriha ne sme biti v njem. Na plano smemo spustiti mlado perutnino samo ob solčnih dnevih, pa še tedaj samo v opoldanskih urah.

Tudi za mlade živali je najpoglavitejšje, da imajo vedno dovolj močne in primerne hrane, kajti nezadostna in neprimerna hrana ovira razvoj in okrepitev kosti ter rast perja. Take živalce začno po malem hirati, kar se opazi takoj, če prično klaverno in žalostno posedati, in v kratkem poginejo. Najprimernejša hrana za mlado perutnino je kuhani riž, v mleko namočeni kruh, zelenjava. Vsaki jedi primešamo vedno nekoliko zmletih ribjih kosti. Če teh nimamo,

Neprijeten duh ust

je zoprni. Zobje slabe barve kvarijo najlepši obraz. Obe hibi odstranite pri enkratni uporabi krasno osvežujoče Chlorodont-paste. Zobje dobijo krasen sijaj slonovine, posebno pri uporabi zobčaste ščetke, ker ta čisti zobe tudi na njih stranicah. Gnili ostanki jedi med zobmi, ki povzročajo neprijeten duh ust, se s tem temeljito odstranijo. Poskusite najprej z malo tubo, ki stane 8 Din, Chlorodont ščetke za otroke, za dame (mehke ščetine), za gospode (trde ščetine). Pristno samo v originalnem modro-zelenem omotu z napisom Chlorodont. Dobiva se povsod. — Pošljite nam ta oglas kot tiskovino (omot ne zalepiti) in dobili boste brezplačno eno poskusno tubo za večkratno uporabo. Tvornice Zlatorog, oddelek Chlorodont, Maribor 127.

pa vzamemo nekoliko kuhanega in drobno sesekljane-
nega mesa, srca ali pljuč in jih zmešamo z zmletimi
kostmi in s klajnim apnom.

Orpingtonke.

Orpingtonke so zelo razširjeno in prav koristno
pleme mesnatih kokoši. Imajo namreč zelo dobro in
sočnato meso ter razmeroma prav pridno nesejo. Glede
števila jajec ne zaostajajo bogve kaj za jajčaricami,
nekatero pasme pa celo prekašajo.

Čistokrvne orpingtonke so samo rumene ali črne
barve. Rumene orpingtonke izvirajo iz križanja ham-
buržank in dorkink, črne pa iz langshank, plymoutk
in minork. Poudariti je treba, da velja za dobro
pasma edino rumena, nikakor pa ne črna, ki je po
svojih lastnostih preveč podobna plymoutkam, ki jih
je zelo težko gojiti.

Orpingtonkam se že na pogled pozna, da spadajo k
mesnatim kokošim, ker so težke in polne. Petelin
tehta $3\frac{1}{2}$ do 5 kg, kokoš pa 3 do 4 kg. Orpingtonke imajo
kratke noge in imajo zlasti zadnji del trupa dobro
rejen in močno razvit. Uhlje imajo rdeče, noge pa
bele ali mesnate barve.

Največja prednost orpingtonk je, da nesejo kakor
wyandotke najbolj pridno ravno v mesecih od janua-
rja do aprila, ko so jajca najdražja in jih je najtežje
dobiti.

Orpingtonke kličijo zelo rade in zgodaj ter dobro
izvale in izrede piščeta. Mladiči hitro dorasejo, samo
operijo se nekoliko bolj kasno kakor drugi. Jarčke
začno nesti med 6. in 7. mesecem. Glede hrane niso
posebno izbirčne, samo na zelenjavo so naravnost
divje. Orpingtonke so prikladne zlasti za mesto, kjer
ni dosti prostora, pa tudi na kmetih jih imajo radi,
ker zaradi svoje teže ne morejo uhajati na sosedne
vrtove. (Nadaljevanje prih.)

Milica Stupanova:

Kako povem otroku o čudežu nastajajočega življenja

Življenje otrokovo je vedno učenje, opazovanje oko-
lice in izpraševanje odraslih, od katerih si nadeja raz-
jasnitve onega, kar mu je še nejasno. Znan je rek, da
izprašuje en sam otrok več kakor mu more devet uče-
njakov odgovoriti. Če se starši le količkaj zavedajo
velikih dolžnosti, ki so jih prevzeli od trenutka, ko jim
je bilo izročeno v varstvo in odgojo novo bitje, izku-
šajo pač po svojih močeh in zmožnostih odgovoriti na
vsa ta vprašanja in tako pregnati meglice, ki še zasti-
rajo otroku razgled v življenje — a le samo do gotovih
mej. Ako se pa na poti iskanja resnice otrok dotiplje
in dokoplje do globokejših problemov, če se obrne do
staršev z vprašanji, kakor: «Mamica, kako pridejo
otroci na svet?» tedaj se vedno iznova ponavlja isti
prizor, da mati, ki je drugače svojemu ljubljencu po
svojih močeh rade volje raztolmačila vse prirodne po-
jave, mu razlagala in se z njim poglobila v čuda mo-
derne tehnike, pri tem vprašanju, ki se zdi otroku po
vsej pravici važnejše od vseh ostalih in ki se dá prav
tako lepo raztolmačiti kakor vsak drug zakon narave,
v zadregi obstane in ne ve, ne kod ne kam. Ako je
mati «napredna» in «prosvitljena», hoče zaviti otroko-

vega prostega duha v svilen papir in ga odpravi s
stavki, kakor: «Dete, kaj takega se ne sme vprašati;
to boš izvedelo, ko boš večje!» in podobno ter mu s
tem samo potrdi domnevo, da se za vsem tem skriva
nekaj čisto posebnega, za kar bi ga odrasli radi ope-
harili. Ali pa mu natveze eno izmed tistih znanih bajk
o postanku otrokovem, češ, štorcklja ga je prinesla in
podobno.

Pri vseh vprašanjih, ki se tičejo seksualnosti, se
najjasneje pokaže osnovna napaka v odnošjih med
odraslimi in otroki: pomanjkanje stroge resnicoljub-
nosti. Medtem ko zahtevamo odrasli od otroka, naj
govori vedno in povsod resnico, ga v isti sapi sami
nalažemo, kjer ga moremo, in to v stvareh, v katerih
smo mu dolžni čisto resnico, ker je laž v vsaki obliki
in v vseh vprašanjih večni sovražnik človeštva. Za
otroke pa naj bo resnica prav tako obvezna kakor za
nas odrasle, tembolj, ker ni v vzgoji človekovi enega
primera, kjer bi si morali pomagati z lažjo. Od otro-
kovega rojstva naprej pa tvorijo vsi odrasli visok zid
med otrokom in resnico. Kakor da so združeni v tajno
zvezo, so vsi složni v tem, da se mu resnica ne sme
povedati, ako jo pa najde sam iz sebe, se mu mora
ona potvoriti in zaviti. Pravilno je pa, da smatramo
otroka prav kakor vsakega odraslega za osebnost, na
katero ne smemo gledati iz namišljene višine, ampak
ga smemo samo voditi na poti k resnici.

To omalovaževanje otrokove osebnosti in duševnosti
se vedno najjasneje pokaže v vseh vprašanjih, ki se
tičejo seksualnega življenja. Nova vzgoja, ki si je
nadela za cilj, vzgojiti otroka čim bolj prirodno in
resnično, se je začela zanimati tudi za to še neizorano
ledino, za poglavje o seksualnem pouku otrok. Tako
se je raztegnila v deželah, ki stoje na čelu modernih
pedagoških stremeljenj, pedagoška reformacija tudi na
polja, ki sicer niso v neposredni zvezi s šolo, toda
spadajo k otrokovi vzgoji vobče. Eno najvažnejših
teh poglavij, posebno pereče v velemestih, je pa brez
dvoma poglavje seksualne vzgoje. Pod vplivom teh
spoznanj je izšlo v novejšem času posebno v Nemčiji,
Švici in Ameriki vse polno knjig in brošur, ki obrav-
navajo problem seksualnega pouka in izkušajo pri-
praviti starše in druge vzgojitelje na velevažni trenu-
tek, ko stopi pred nje otrok z vprašanjem: «Kako pri-
dejo otroci na svet?» To vprašanje je namreč prvo
poglavje iz seksualnega življenja, do katerega se pri-
koplje otrok, in če mu odgovorimo na to po pravici, s
ponazoritvijo in z zasledovanjem sorodnih pojavov v
rastlinstvu in živalstvu, vse v kolikor mogoče obzirni,
fini obliki, je s tem otrok za dolgo časa zadovoljen in
še le veliko, veliko pozneje pride s podrobnejšimi vpra-
šanji k nam. Če mu pa tisti, na katere se najprej poln
zaupanja obrne, starši, ne odgovorijo po pravici in ga
odpravijo z lažjo, se obrne otrok, ki sluti za zadrego
staršev čisto posebne stvari, na druge naslove in —
izve resnico. Toda ta resnica se mu sedaj ne prikaže
kot čudež nastajajočega življenja, kakor bi mu bila to
lahko razložila mamica, ne kot zakon narave, kakor
bi mu ga bil lahko raztolmačil oče, ampak kot grda,

Pazite na zdravje svojega ljubega otroka,

varujte njegovo občutljivo kožo pred vsakršnimi draž-
mi, pa bo otrok vedno zdrav in veder. Če boste upo-
rabljali pravo

lahko otroško milo PARACELSUS

pri vsakodnevem kopanju, boste najbolje skrbeli za
zdravje svojega otroka.

Zahtevajte zatorej vselej samo lahko otroško milo
Paracelsus.

umazana stran človeškega življenja, katere se je treba sramovati in o kateri se sme samo skrivaj govoriti.

Pri nas Slovencih smo s seksualnim vprašanjem še daleč zadaj. Nimamo nobene sodobne knjige, ki bi dala materam navodila za ta del otroške vzgoje. Slovenskih mater, ki bi bile hvaležne za kakšne migljaje o tem vprašanju, je pa gotovo prav veliko. Najprimernejše mesto za obravnavanje tako perečih, aktualnih problemov seksualnega pouka je pa brez dvoma v listu, ki je namenjen ženam in materam, in zato tudi ženski listi v vseh državah vedno iznova obravnavajo ta problem.

Kako naj se torej otroku pojasni čudež porajajočega se življenja? To gre najlaže, če ga od vsega početka, ko se mu začne buditi zavest, navajamo k ostremu opazovanju prirode, da bo polagoma sam spoznal velike zveze v zakonih spolne in materinske ljubezni, ki se vlečejo skozi vse kraljestvo matere narave, od rastline in najenostavnejše živali pa tja do človeka. Pranagon seksualnosti je vodilna nit, ki se vleče skozi vse dogodke v naravi, vsled skrivnostnih teh zakonov cvetejo cvetice na vrtu in pojejo ptički v logu. Sploh živi in diha vsa narava, se giblje vse naše življenje samo v dveh nagonih, v nagonu samoohranitve, v težnji za hrano, in v nagonu nadaljnjega obstoja, v težnji za oploditvijo, torej v seksualnosti. V tem drugem naravnem nagonu pa ima tudi svoj izvor vse, kar je prav za prav v naravi lepega, vse, kar nas v rastlinstvu in živalstvu privlači in razveseljuje, na kar pa odrasli v večini primerov niti sami ne pomislijo. Žabji koncert na pr., ki ga ob pomladnih in poletnih večerih tako radi poslušamo, ima svoj izvor v seksualnosti; samec privablja samico z regljanjem. Tudi poletni dnevni koncerti, cvrčanje poljskega murna in zelene kobilice, vse to je samo ljubavna simfonija, s katero vabi samec samico. Tudi drugi sameci vabijo z zvoki svoje samice, na pr. ptički s petjem. Poleg zvokov imajo v ljubavnem življenju prirode pisane barve važen pomen, na pr. pri ribah, močeradih, srnah itd.; zato so skoraj v vsem živalstvu samci bolj pisani ko samice. V seksualnem življenju sesalcev pa ima najvažnejši pomen vonj, kar lahko dobro opazujemo pri psih. Tudi cvetice privabljajo z vsemi mogočimi čari, z vonjem in s pisanimi barvami žuželke, da prenašajo cvetni prah z moškega na ženski cvet. Torej je vse, kar nas v živalskem in rastlinskem življenju mami, sama seksualnost. Prav tako je vse, kar je človeštvu najdražjega, oče, mati, otrok, rodbina, narod, vezano samo z nitmi seksualnosti, vse je prepreženo s seksualnostjo, ki je bila gonilna vzmet pri njih nastanku in porajanju. Zato je pa tudi potrebno, da poučimo otroka o pravem času o tej mogočni življenjski sili, ki vpliva včasih odločilneje na človeka ko glad. (Konec prih.)

O OTROŠKIH BOLEZNIH.

(Konec.)

Oslovski kašelj je nevarna in nalezljiva otroška bolezen, ki se loti dojenčka, pa tudi odraslega otroka. Znaki te bolezni so: krčevit kašelj, dušenje, bljuvanje. Oslovski kašelj traja po navadi 8 do 9 tednov, njega posledice pa čuti otrok tudi še leto dni ali več po bolezni. Dojeni otroci prebole to bolezen veliko laže kakor

Čisti kofein

izločen iz kave, je zmes nežnih, belih kristalov. Vsak kilogram kave vsebuje le do 20 gramov kofeina. Že 0,2 do 0,5 gramov (to so 2 do 3 skodelice navadne kave) lahko neprijetno učinkuje zaradi povišanja krvnega pritiska, draženja živcev in ledvic. Zdravniku je vse to najbolj znano in on mora večkrat prepovedati kavo s kofeinom. Vedno pa dovoljuje kavo Hag brez kofeina. Po kavi Hag ni nobenih škodljivih dražilnih učinkov kofeina, užitek je popoln, neomejen, ker je kava Hag najboljše kakovosti. Pamet veleva, da je za zdrave in bolne najboljša kava Hag. Poizkus Vas bo uveril! Kava Hag je naprodaj v vseh boljših trgovinah z živili, dobi se pa tudi v kavarnah in hotelih.

pa umetno hranjeni. Večjim otrokom ne smemo dajati hrane, v kateri so snovi, ki dražijo h kašlju. Še najbolj uspešen lek zoper oslovski kašelj je izprememba zraka, ki pa tudi vselej ne pomaga.

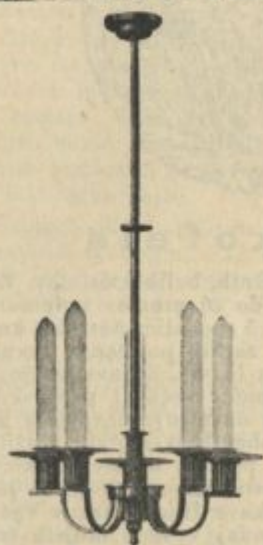
Bolezen, ki lahko postane otroku usodna, je r a h i t i s ali a n g l e š k a bolezen. Vzroki te bolezni so med drugimi posebno neprimerna prehrana in stanovanje, ki je brez solnca in ni dovolj zračeno. Pri tej bolezni postanejo kosti zaradi pomanjkanja apnenca premehke, kar se pokaže pri otrocih v tem, da dobivajo krive noge, skrivljeno ali postranljivo hrbtenico ali pa se jim začne delati celo grba. Dobro zdravilo zoper to bolezen so solne kopeli, ki pospešujejo izmenjavo snovi, in pa hrana, ki ima dosti apnenca v sebi. Čim opazimo pri otroku, da se drži postrani, da mu zatekajo kosti ali da se mu celo začne kriviti hrbtenica, moramo poklicati na pomoč zdravnika.

Odpravljanje strupa iz sredstev za užitek.

Sredstva za užitek imajo velik pomen za blagor človeštva, zato je važno vedeti, če so ona v higienskem pogledu brez napake, kar pa niso vselej. Iz mnogih se pred uživanjem odpravlja strup, česar dandanes še vedno ni mogoče tako storiti, da bi njih užitna vrednost ne bila oškodovana. K tem spada korenina mandioke, narodna jed Brazilijske, ki ne manjka pri nobenem kosilu. Strupena je tudi aubergina, ako ni dovolj prekuhana. Mnogo bolj so razširjena tri glavna sredstva za užitek: nikotin, kofein in alkohol. Doslej ni bilo mogoče odpraviti iz tobaka nikotina, iz kave kofeina in iz vina in piva alkohola, da bi njih užitna vrednost s tem ne bila prikrajšana. Vendar je uspelo odpraviti iz kave kofein, ki je za njen okus tako brezpomemben kakor trnje za vonj rože. Ker se aroma in druge snovi za užitek razvijajo šele pri praženju, a kofein sam se lahko topi že v sirovem zrnu, ga je mogoče odpraviti iz kave brez vpliva na okus. V narodnohigienskem interesu bi bilo želeli, da vse odstranjevanje strupa brez škode za užitno vrednost tudi pri drugih sredstvih za užitek.

MILOSTIVA, IZVOLITE

Na b a v i t i: nov **lestene** ali moderno namizno svetilko,
sesalni aparat za čiščenje prahu,
električni **likalnik** ali **kuhalnik** za vodo, čaj itd.
električne **klešče** za **onduliranje** las,
električni **vžigalnik** za cigarete,
električni **masažni aparat** (visokofrekvenčni penetrostat),
električne **blazinice** za ogrevanje bolnih udov,
električni **motorček** za pogon ali šivalnega stroja ali gramofona,
električni namizni ali stenski **ventilator**,
električne patentne **žepne svetilke** s petletno garancijo itd.

Radio: najmodernejši lični **radio-aparat** tipe **ESWE** zelo precizne izvedbe za priključek na luč po zelo ugodni ceni in najugodnejših plačilnih pogojih ter v najbogatejši izbiri Vam nudi.

„ELEKTROINDUSTRIJA“ d. d., Ljubljana

Gospodsvetska cesta 13 (Kolizej)

Telefon int. 2314

Tudi jetika je bolezen, ki se zelo rada loti otroka že v najnežnejši mladosti. Kakor vemo, se širijo bacili te bolezni na najrazličnejše načine, zlasti pa z izločki jetičnih ljudi (pljunek, slina, kri, gnoj), ki pridejo potem s pomočjo dihalnih organov in prebavil v organizem zdravega človeka. Zato moramo paziti posebno na to, da niso otroci nikdar v bližini jetičnih ljudi ali celo z njimi skupaj.

Ali mi res ni obstanka doma?

(Nadaljevanje.)

Nu, če res prav nobenega drugega izhoda ni, se moraš pač odločiti in počasi pripraviti za slovo. V mestu lahko obstaneš in se preživiš pošteno le, če nekaj znaš. Tam zahtevajo od tebe drugačne reči ko

Vaš mož se Vam lahko izneveri,

ako ne pazite dovolj na nego svojega telesa in ako zaradi tega niste dovolj mikavni. Znana dišeča sol za izpiranje

ISLA SPÜLSALZ

Vam bo pomagala, da ostanete vedno zdravi, sveži in mladeniški, če jo redno uporabljate za svojo intimno toaleta.

na deželi. Najboljša ženica lahko v mestu od lakote umre, če ne zna nič drugega. Jesti dobiš le, ako nekaj daš za to, bodisi delo ali denar.

Dobro torej preudari vse, preden zapustiš dom. Kakšno službo lahko nastopim? Če natančno premisliš, kaj vse znaš, si kaj naglo odgovoriš na to vprašanje. Napiši si na list papirja: Znam prati, znam kuhati, znam to in to itd. Če si tak zaznamek sestavljaš skozi teden dni, boš videla, da znaš marsikaj, česar bi se ne spomnila, ko bi te kdo kar na hitro vprašal, kakor se to zgodi v mestu. In ko imaš takšen pregled, lahko določiš, s čem si boš v mestu služila kruh. Takšno službo boš potem iskala. Posvetuj se z ljudmi, ki poznajo mesto, piši prijateljici, sorodnikom.

Zdaj si se odločila, kakšno službo boš nastopila. Pa se zopet vprašaj: ali vem čisto natančno, kaj bodo zahtevali od mene? Gotovo služi kakšno dekle iz tvoje vasi pri mestni družini. Naj ti ono sporoči, kaj moraš prav posebno znati. Ali bom znala pospravljati velike, lepe sobe? Pomivat okna v tretjem ali četrtem nadstropju? Ali poznam mesto? Vem, kje je trg? Bom znala nakupovati? Imam rada otroke itd.?

Ko pa prejmeš podatke iz mesta, kaj vse moraš znati, tedaj še dobro premisli, v čem potrebuješ še izpopolnitve. Stori vse, kar je v tvojih močeh, da kreneš v mesto čim bolj pripravljena, zakaj čim več del lahko opravljaš, tem prej boš dobila službo in tem bolje boš zaslužila. Zavedaj se, da dobrih delavk povsod potrebujejo, pa najsi imajo še toliko nameščenk, ki ne ustrezajo zahtevam. Vsak trenutek se ti izprazni mesto, čim dokažeš, da res znaš, kar si obljubila.

Pa ne samo to! Najvažnejše je vprašanje: Koliko si lahko s tem, kar znam, zaslužim? Ali bom lahko živela s temi dohodki? Bom mogla doseči spričo teh dohod-

Poročili sta se:

gospodična Malči Marnova z gospodom Perom Čubakovičem iz Celja in gospodična Toni Winterjeva z gospodom Vekoslavom Postržinom iz Krškega.

Iskreno čestitam!

Pri kašlju in bronhialnem kataru samo **KRESIVAL**

kov to, kar sem si postavila za cilj? In kdaj bom to dosegla?

Ni višek sreče, da prideš v mesto sploh in prodaš svoje sposobnosti. Višek sreče je, če si za svoje sposobnosti tudi pravično plačana. Pa se nikar ne precenjaj! Dokler vidiš, da te tvoj delodajalec brez vsega lahko pogreši, toliko časa vedi, da si vredna toliko kakor vsaka druga tvoje vrste. Zato ne zahtevaj boljše plače. Šele potem, ko boš nudila toliko, da boš svojemu gospodarju nujno potrebna, tedaj šele prosí, da on to upošteva in ti zviša plačo.

Take in podobne reči vse natančno premisli, da v mestu ne utoneš. Mesec dni imaš časa za premišljevanje, čim bolje boš opravila, tem bolje zate. V naslednji številki ti pa povem, na koga in kako se ti je v mestu obrniti. (Dalje prihodnjič.)

(Nadaljevanje.)

Soba stoji lepo poslikana, okna pomita kakor bi ne bilo stekla na njih, tla očiščena, da bi lahko valjala rezance na njih. Zdaj pride na vrsto notranja oprema te sobe. Le nič skrbi, vse gre lahko izpod rok, prav enostavno, ob neznatnih stroških.

Morda že imaš pohištvo, ki pa je staro. Nič ne de. Hitro naj popravi oče ali sin, če je kaj polomljenega. Vloži v posteljo nove deske, končnice in krajnice operi z gorko vodo in odgrni okovje s sirkovo krtačo. Vse pa prezrači na vetru in solncu, da se izgubi duh po plesni ali čem drugem. Omaro dolgo zračí odprto zunaj, tudi to operi in nočno omarico in mizo. Vse mora biti očiščeno. Blazine, slamnjačo in žimnice daj predelat, če je treba, vsekakor jih pa nanovo napolni. Ako je pohištvo odgrnjeno in grdo, ga daj prepleskati, pa bo kakor novo.

Ves **kulturni svet**

soglasno priznava, da so

bonboni, čokolade in keksi

znanke **SCHMIDT**

najboljši in najokusnejši. Zato ne pozabite imena tvornice

Viktor Schmidt & Söhne, Wien.

Če si nabaviš novo pohištvo, glej predvsem, da bo praktično, in ga ne daj preveč mestno olupšat. Selo je selo, mesto je mesto. Bolj prikupno bo vplivala na letoviščarja preprosta, nepleskana kmetiška oprava, kakor bog vedi kakšna izumetničenost in nerodno posnemanje mesta. Take šare ima letoviščar že doma dosti! Nove opreme sploh nikar ne barvaj, pač pa jo samo napoji z oljem. Na končnice postelj, na vrata omar in omaric ter na naslanjala stolov in kamor se še poda, daj naslikat nekatere narodne motive, kakšno srce ali nagelj ali kaj podobnega. Prijaznost sobe bo s tem pridobila, posebno še, ako se bo ta slikarija ujemala s pasicami pod stropom.

Kaj pa naj bo sploh v tujski sobi?

Čim manj navlake, tem bolje. Postelja ali dve, omara, posteljna omarica, miza, nekaj stolov, umivalnik in morda še kakšna lepa slika. Letoviščarji ljubijo svetlobo in dosti prostora. Zato naj bo oprava tudi primerno razvrščena po sobi. Miza bodi stalno prgrnjena z lepim, belim prtom, ki je lahko tudi okrašen z narodnim vezenjem. Saj prinaša naša krojna pola toliko lepih osnutkov za najrazličnejše svrhe. Na oknih naj bodo bele pomične zavese, enako okrašene z vezenjem kakor prt. Brez njih ne sme biti, posebno še, če je soba v pritličju. V krajih, kjer je dosti muh in komarjev, naj imajo okna mreže iz belega organitina ali kake druge redke tkanine. In kar je zlasti važno: okna naj ne bodo zastavljena z raznimi lončki in drugimi stvarmi, da bo moglo dovolj solnca in zraka v sobo. Pač pa naj stoji na mizi vedno šopek svežih gozdnih, travniških, poljskih ali vrtnih cvetk. Tudi na polici lahko stoje lončki z nageljni, da pada bujno zelenje, posejano z rdečimi cvetovi, preko stranskih sten,

Prevelike prazne ploskve zidov so lahko okrašene s slikami. Te pa naj bodo izbrane. Bodisi stare, zanimive slike svetnikov na steklu, potem kakšni lepi posnetki bližnjih pokrajinskih znamenitosti in podobno. Niti teh niti onih pa naj ne bo preveč. Če je mogoče, naj visi na steni tudi ura, ki pa mora dobro in natančno kazati čas. Tudi ogledalo na noben način ne sme manjkati. Ako je pri hiši kaj lepih knjig Vodnikove družbe ali kakšnih drugih, je dobro, če so nameščene na lični polici, pritrjeni ob steno. Tudi ta naša revija naj bo tam shranjena, da bodo imeli letoviščarji na razpolago kaj razvedrila, kadar bo dan deževen. Dnevnik, na katerega ste naročeni, naj bo gosfom vsak čas pri roki; če ga nimate, ga kupujte vsaj tiste dni, zakaj mestni ljudje hočejo biti stalno poučeni o krajevnih in tujih dogodkih. Namesto dnevnika lahko služi istim svrham tudi zvočnik radia, kjer je, seveda.

Potem pa, da ne pozabim. Luč, svetiljka je poglavje zase. Kjer je električna, je vse dobro. S stropa se spusti nad mizo luč z ličnim senčnikom, ki ga lahko naredo pridne ženske roke pozimi, ko je dosti časa. Tudi na posteljni omarici naj stoji svetiljka, zaradi česar mora biti pri postelji nekje nameščeno stikalo.

Drugo je, ako je treba sobo razsvetljevati s petrolejko. Ta mora biti skrbno očiščena vsak dan sproti, da se ne kadi in ne smrdi. Petroleja mora biti vedno dovolj pri hiši, da sredi večera ni zadrege. Tudi petrolejka mora biti opremljena s senčnikom, zato je najboljša namizna svetiljka, ki pa ne sme biti premajhna. Sploh ne sme dobiti letoviščar nikdar vtisa, da se pri hiši s čemerkoli skopari, ker ga bo to odgnalo.

Vodeči oglasni zavod «Publicitas», d. d. v Zagrebu je izdal svoj novinarski katalog za leto 1931. z bogato vsebino. Oglasaevalci — zahtevajte ga!

LEPA BO,

toda siromašna kakor cerkvena miška.

Zavarovana vsota Din 50.000— se izplača ob omožitvi zavarovane hčerke, a ne prej, ko po dovršenem 18. letu življenja (torej čez 16 let, odkar se je sklenilo zavarovanje). Če se deklica po dovršenem 25. letu življenja (torej čez 23 let, odkar se je sklenilo zavarovanje) ne omoži, se zavarovana vsota vsekakor izplača.

Premije se vplačujejo do roka zavarovanja, najdlje pa 23 let (namreč do dovršenega 25. leta hčerkinega življenja). Potemtakem je vplačati v najugodnejšem primeru Din 28.260—, v najneugodnejšem pa Din 40.480— kot celokupno premijo.

Če namerja skleniti oče poleg tega zavarovanja po tarifi «Z» za primer svoje smrti, mora doplačevati, ako je, recimo, star 35 let, letno premijo v znesku Din 140—. Če oče umre — najsi je vplačal vsega skupaj samo en premijski obrok po tem zavarovanju, se ne vplačujejo od tega časa nikakršne premije več, hčerka pa vendarle prejme po omožitvi, odnosno ob koncu zavarovanega roka glavnic Din 50.000—.

Zavarovanje deklic proti povračilu premij

TARIFA «HT».

Letna premija za zavarovanje glavnice 1000:

Deklici je let:	Premija:	Deklici je let:	Premija:	Deklici je let:	Premija:	Deklici je let:	Premija:	Deklici je let:	Premija:	Deklici je let:	Premija:
0	31-60	2	35-20	4	40-10	6	46-10	8	53-80	10	63-70
1	33-20	3	37-50	5	42-90	7	49-70	9	58-40	11	69-90
Najmanjša zavarovana vsota: Din 25.000—.										12	77-20
										Največjazavarovana vsota: Din 500.000—.	

Sozavarovanje ob zavarovanju deklic

TARIFA «Z».

Letno doplačilo k premiji za sozavarovanje oprostitve od plačevanja premij, če bi oče prej umrl, za vsak 1000 zavarovane vsote:

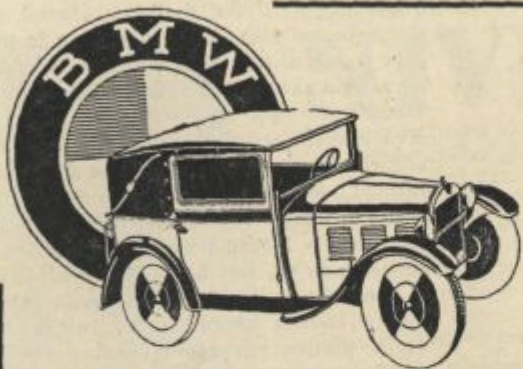
Očetova star.:	Premija:	Očetova star.:	Premija:	Očetova star.:	Premija:	Očetova star.:	Premija:	Očetova star.:	Premija:	Očetova star.:	Premija:
25	1-70	31	2-10	37	3-30	43	5-40	49	8-60	55	13-80
26	1-70	32	2-20	38	3-60	44	5-80	50	9-30	56	14-90
27	1-80	33	2-40	39	3-90	45	6-30	51	10-10	57	16—
28	1-80	34	2-60	40	4-20	46	6-80	52	11—	58	17-30
29	1-90	35	2-80	41	4-60	47	7-30	53	11-90	59	18-70
30	2—	36	3—	42	5—	48	7-90	54	12-80	60	20-20

Te premije so izračunjene za celoletno plačevanje. — Pri poluletnem plačevanju se računa dodatek 2 %, pri četrtletnem plačevanju pa znaša dodatek 5 %. Razen tega plačuje stranka tudi državno takso.

Omenjeni zavod je eden najstarejših in posluje od l. 1858. ter ima podružnice po vsej Evropi, v Egiptu in Palestini; njegov rezervni fond: 780 milijonov dinarjev. In sedaj, kar je najvažnejše: Vse naročnice revije «Žena in dom» — kot legitimacija zadostuje položnica, s katero ste kdaj plačali naročnino — imajo ob sklenitvi zavarovanja ugodnost popusta, ki je zelo znaten!! Zato blagovolite sporočiti z dopisnico, naj Vas obišče družbin zastopnik, ki Vam vse še natančneje pojasni. Seveda pa tudi vse te posle rešite pismeno.

„ANKER“, splošna zavarovalna d. d. v Ljubljani
KRALJA PETRA TRG 8

VAŠE SANJE SE LAHKO URESNIČIJO ...

Vse gospe in gospodične sanjajo o čudovitih voznjajih na lepem avtomobilu. Hrepenenje lahko postane resnica z vozom BMW, ki je ideal vsake dame.

Avto BMW je tehnično dovršen, ekonomičen v porabi pogonskega materiala, pri tem pa vendar dober kup, da ga lahko marsikateri soprog naroči zase za poslovne posle in

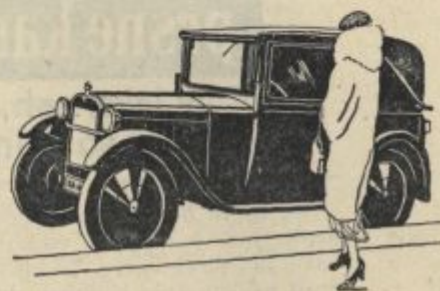
za Vašo sportno uporabo.

Gospa! Opozorite svojega gospoda soproga na avto BMW, ki je

zmagovalec alp.

Oglejte si ta voz, ki je na višku svoje tehnične dovršenosti.

Brezplačno in brezobvezno ga lahko preizkusite pri generalnem zastopstvu:

DOLENC & TÖNNIES

Telefon 27-62

Ljubljana, Dvořakova ulica šte. 3

hripavosti, katarju
pomagajo sigurno
Kaiser-jeve
prsne karamele

V lekarnah, drog.
in kjer so vidni plakati.

No, in če bo kdaj gost potreboval črnilo, pero in papir, tudi to naj bo vselej pripravljeno, zlasti pa novo, neizpisano pero. To niso drage stvari, pa vendar dosti pripomorejo k ugledu hiše.

Draga naročnica, ali si že ukrenila vse potrebno, zakaj čas počitnic se hitro bliža? Ne zavračaj denarja, ki se ti sam od sebe na tako lep način ponuja!

Pa drugič še kaj.

—ar.

Knjižno poročilo

Belo-modra knjižnica.

Letos je zopet Atena razposlala skupino štirih knjig Belo-modre knjižnice svojim članicam. Kot prva knjiga te vrste je «Zenski Almanah», ki nas v uvodniku seznanja z načeli in nameni Belo-modre knjižnice. Njeno načelo je: Žena za ženo in deco, njen namen in smoter, združiti vse duševne delavke v skupno kulturno delo.

V Almanahu so zastopane A. Nikoličeva, ki nam predočuje po pripovedovanju dvorne dame g. Franje Tavčarjeve našo kraljico kot mater in gospodinjo. To pripovedovanje nam predstavlja kraljico Marijo kot ženo čisto blizu našega pojmovanja in zato tudi visokega spoštovanja. V simpatičnem pripovedovalnem slogu, ki mu je vsaka pretiranost tuja, postavlja ženo-kraljico za vzor skrbne matere in vestne gospodinje. Mična slika igrajočih se princev nam le potrjuje opisana dejstva. Marija Ziljanka opisuje v domoljubnem sestavku delno zgodovino in lepoto domovine svojih

staršev («Iz ziljske doline»). Članek je prežet iskrene domovinske ljubezni. — Zanimivo je pismo Cirile Stebičeve o Jugoslovenskem ženskem savezu. Članek se bavi z važnimi aktualnimi vprašanji, o katerih je treba resno razmišljati, dasi je dvomljivo, če se bodo ženska društva v vsem strinjala z nameni Saveza, kakor jih slika avtorica pisma. Vkljub temu pa so v članku zlata vredne resnice odkritosrčno poudarjene. — Minka Kroftova objavlja: «Nekaj misli o našem ženskem društvenem udejstvovanju!» Njene besede so kratke in jasne. Ona ima program in ve, kaj hoče. Njene ideje o delovanju žene v društvenem življenju so vsega upoštevanja vredne. Vsaka članica kateregakoli društva naj bi se jih navzela, preden prevzame kakšno odborniško mesto. — Odličn, srčnega razumevanja poln je članek g. Eme Pečetove: «Gospodinja na kmetih». Tako globoko pogledati v življenje in trpljenje kmetiške žene more le človek, ki se resnično zanima za to. Vendar je med trde dolžnosti in neizogibne križe in težave kmetiške gospodinje vpletla člankarica toliko vzvišenega in lepega, da je naredila članek mikaven. In po pravici. Malokateri rudi žensko udejstvovanje toliko vidnega uspeha in zadoščenja kakor kmetiški ženi, ako z zanimanjem in ljubeznijo opravlja svoje nelahke dolžnosti. Kaj je lepšega in zadovoljivejšega, kakor skrbno urejevan kme-

Ideal dobre gospodinje

je pravo terpentinovo

MILO

ker se z njim uspešno pere vse, tudi naj-finejše tkanine.

M. DRENIK

Ljubljana, Kongresni trg št. 7

Ogromna izbira ročnih del vseh vrst in naj-različnejši material Predtiskarija, entlanje in vezanje / Montiranje blazin, torbic i. dr.

Solidno blago! Ustan. 1860. Točna postrežba!

Hkrati za podnevi in ponoči je.

NIVEA-CREME

ker omogoča njena najvažnejša sestavina Eucerit, ki pospešuje nego kože, da se Nivea-Creme globoko vleže v kožo, ne da bi se koža količkaj svetila. Podnevi Vas varuje vpita krema pred grdim, vremenom in nadomešča maščobo, ki Vam jo jemljeta veter in grdo vreme, kožo pa dela voljno in gibčno. Ponoči deluje Nivea-Creme na ta način, da Vam oživilja in krepi polt in da dobite živahen in mladosten videz.

Nivea-Creme ne morete nadomestiti niti z najdražjimi luksuznimi kremami, ker ni nobene druge kreme, da bi imela v sebi Eucerit, ki kožno staniče hrani in oživilja, na kar se tudi opira iznenadjačoše in blago delovanje Nivea-Creme.

Skatle po Din 5.—, 10.— in 22.—.

Tube iz čiste pločevine po Din 9.— in 14.—.

Izdeluje v Jugoslaviji:

Jugosl. P. Beiersdorf & Co.,

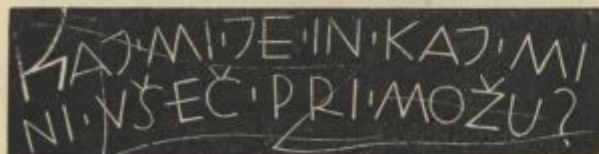
d. s. o. j.

Maribor, Gregorčičeva štev. 24.

tiški dom in posestvo, kateremu poleg moža posveča pametna in delavna žena vse svoje moči in znanje. — Dr. Angela Piskernikova razjasnjuje v članku: «Češmin in žitna rja» z znanstvenega vidika škodljiv vpliv češmina na kulturne rastline, posebno na žito. Ta članek bi pač spadal bolj v strokovni list ko v Almanah T. K. D. — Prav primeren in dober je članek H. Pajkove: «Gimnastika za poklicne žene». — Ljubiteljicam kaktej in sukulentov je napisala g. Lintnerjeva poučen članek. Seznanja nas z imeni različnih vrst teh rastlin in poučuje, kako je pravilno ravnati z njimi, da je uspeh zagotovljen. Vsekakor zanimiv in aktualen članek. — Članek Andreje Vere: «Med» je dober. Dasi poznamo vrline medu, nam pove še marsikaj o njem, kar ni vsaki znano. Dodala je tudi šest navodil za razno medeno pecivo in druge poslastice iz medu. H koncu Almanaha nas še Atena seznanja s svojo novo pridobitvijo v minilem letu, to je šolska kuhinja v pomoč srednješolske mladine, ki trpi zaradi neredne ali nezadostne hrane, posebno tiste mladine, ki prihaja v Ljubljano k šolanju iz bolj oddaljenih krajev. Atena pa bi nam lahko podala še izčrpnjše poročilo o svojem delovanju v minilem letu, ki pod smotrenim vodstvom predsedništva in delavnosti odbornic žanje lepe uspehe, ki se bodo zaradi njenega idealizma in smotrenosti gotovo še pomnožili.

(Konec prih.)

Obupani ženi iz Sv. L. — Vaš mož je skočil čez ojnice, pišete. Vi pa ne veste, kaj bi sedaj storili. Najbrže ste storili med tem časom že to, kar je edino prav in kar Vam je narekovalo srce — namreč odpustili! Grški pesnik, ki je ovekovečil ženo krasnih lastnosti Antigono je položil v nje usta tele besede: «Ne zato, da sovražim, zato da ljubim, sem tu!» Me žene smo pač predestinirane za trpljenje — za odpustanje. Vaš mož Vas je prevaril prvič in morda tudi zadnjič, zato mu zaupajte le še naprej, ako tega ne storite, uničite le samo sebe — možu pa jemljete ves ponos in pogum na poti vztrajnosti.

Obupani ženi. Pozabite in odpustite! Vse bo še dobro, Vzgojite ga, da bo imel več volje. Dajte mu razvedrila doma!

R. M. D. Je veliko takih mož, kakršen je Vaš. Zahvalite Boga, da ni še slabši. Opozorite ga na njegove sitnosti, ki se jih je tako navadil, da najbrže sam ne ve, kako je siten.

Gospa, ki bi rada priklenila moža na dom. — Vi nimate otrok, zato Vam preostaja obilo časa, ki bi mu jaz rekla «dolčas». Sklepam, da ga izkoriščate s čitanjem knjig; prav, a Vaš mož od tega ne bo imel nič. Oddajte vse s čitanjem pridobljeno še svojemu možu. Boste videli, kako ga bo zanimalo. Seveda ne smete tega storiti kakor guvernanta s svojim poverjenim ji otročičkom, ampak tako, da se on tega niti zavedal ne bo. Čutil bo le, da mu postaja dom prijetnejši. Vam, ki nimate otrok, bi se to čisto lahko posrečilo, ker imate časa dovolj. Potem pa ne mučite moža z malenkostmi in pretirano natančnostjo, glavno je, da se dobro počuti doma. Ako pa boste obupano opazovali madeže, ki jih je pustil njegov umazani čevljev na tleh, zofi in preprogah, bo kmalu bežal od doma. Pokažite mu prijazen obraz in ne zanemarjajte svoje vnanjosti.

Smrkavost. Verjamem, da Vam je mučno, meni bi bilo tudi. Napravila bi pa takole: Najprvo bi se posvetovala s kakim zdravnikom, s katerim veče moža prijateljstvo ali vsaj poznanstvo, on bi mu potem že potrkal na zob. Ako bi pa ugotovil, da je to le razvada, ne bolezen, bi mu ob vsaki priliki s smehljanjem na ustih in majhnim dovtipom obrisala sama kapljico z nosu — gotovo bi se tega naveličal in bi končno poskrbel sam za to.

Smrkavost. Neka naročnica je poslala na naš naslov lep robec. «Mlada neizkušena žena» naj sporoči svoj naslov, da ji robec pošljemo. Na napako ga opozorite. Če drugače ne, pokažite mu tretjo številko.

Lažnivec. Poročena sem šest mesecev in spoznavam, da moj mož zmeraj bolj laže. Kadarkoli kaj pripoveduje, je gotovo polovica laži vmes in še več. Kako naj ga odvadim? — M. K.

Bayerjev križ

jamči za pristnost

Aspirin tablet

Schmoll Pasta

Pri nas in v inozemstvu
najbolj razširjena,
že 50 let priznana

krema za čevlje

Ali naj mož kaj pomaga ženi pri njenem gospodinskem delu?

Ali mislite, da je sramotno za moža, ako pomaga svoji ženi, tisti svoji ljubljeni ženi, kateri je hotel pred poroko klatiti zvezde z neba, ako ji odvzame kakšno delo, ki njo stane mnogo truda, on pa ga opravi brez vsake težave? Kadar mora nesti ona, šibka, drobna, morda celo v drugem stanu, po 70 stopnic visoko vodo, drva, kaj mislite, ali se bo kdo zgrazal, ako ji bo mož pod stopnicami odvezel to breme, ki ni zanj nobeno breme, in tako morda rešil sad njune ljubezni in njo samo? Koliko trpljenja in žalosti bi bilo manj v zakonu, ako bi bil mož vsaj včasih malo obzirnejši. Koliko žena trpi, kadar ima svoje reči, na silnih krčih, glavobolu ali splošni onemoglosti. Mar bi bilo to kaj posebnega, ako bi se vzbudil v možu človek in bi vstal malo prej pa ji skuhal toplega čaja? Ali je lepše, da se on naspan in spočit valja v postelji, dokler se mu zdi, medtem ko ona, žena, ki jo je hotel nekoč nositi na rokah, vsa sključena in trudna opravlja svoj jutrnji posel?

Poglejmo družino z več majhnimi otroki! Žena reva je za vse sama, da večkrat ne ve, kaj naj bi najprej postorila. K vsem težavam in skrbem z otroki, ji pa celo on da največ dela, da more še njega streči, nazadnje jo pa v zahvalo še pošteno ozmerja. Kaj bi mu krona padle z glave, ako bi on otrokom nadrobil kruha v kavo, jih oblekel, pomešal kakšno jed, da bi se ne prismočila, medtem ko ona morda doji najmlajše dete in jo čaka še vse polno posla, ki ga ne more drug opraviti ko ona. Ako bi, kadar utegn, odpeljal otroke malo na zrak, da bi se po mili volji naskakali in navriskali, nikar da se sitni, zraka in soluca lačni, gnetejo materi pod nogami. Materi je

hudo. Ona ne more z njimi, samih si pa ne upa pustiti brez nadzorstva med druge otroke, ker se boji zanje... Ne, gospod gre rajši s paličico v roki sam v gozd ali pa čitat kam v senco, seveda tako daleč, da ga krik in vik njegovih malih ne moti...

Ona, mati, se pa doma sama otepa z deco, ki se je oklepa z ročicami, ki so malo prej brazdale po raznih mlakužah, potrebnih pri njih igrah. Najmlajši ji mnogokrat bruhne ravnokar zaužito hrano po obleki, če ni hujšega — pa se čudi mož, češ: nimaš čiste obleke, si skuštrana, imaš polite copate... Oj ti ljubi Bog saj mož ne ve, koliko nezgod ji preti od vseh strani, kadar se motovili kopica otrok okoli nje... Tudi za frizuro skrbi najmlajši, saj ji vsak hip seže v lase, ki jih on ondulira in si jih ovija okoli prstkov. Potem se pa mož čudi in izprašuje, kako je to? Po vsakem porodu je manj las.

Seveda žena brez otrok ne more pričakovati od moža, da bi ji njene posle opravljal, seveda so izjemni slučajji, bolezen ali kaj drugega. In prav takšne žene večkrat možje naravnost razvajajo, morda zato, ker imajo dosti časa za nego in svojo zunanost.

Samo brezsrčen mož, ki ni nikoli ljubil svoje žene, se bo spotikal na možu, ki svoji ženi in materi njegovih otrok odvzame kako delo.

R. K. V.

Ljubosumnost. Moja žena ima fiksno idejo, da jo varam. Je bolešno ljubosumna. To je tudi vzrok, da sem vse dni doma, ker me prav povsod zasleduje. Celó v pisarno hodi za menoj in mi je napravila s svojo ljubosumnostjo že resne neprijetnosti. Čeprav so jo že tuji ljudje opozorili na to, da mi na ugledu škoduje, pa vendar vse nič ne pomaga. V svoji zaslepljenosti trdi, da drže ljudje z menoj. Povoda za ljubosumnost ji pa doslej nisem dal. V teh letih sem se že naveličal teh ljubosumnih izbruhov. — Kdo mi pove, kako bi jo odvadil neupravičene ljubosumnosti.

G. Ž. iz M.

Evo glasu z našega juga. Ali da bom kratek!

Kot fant imam svojo punčko ali pravo punčko, staro preko 20 let, s katero se prav dobro razumeva. Eno pa ji zamerim, preveč je občutljiva. Kadar pridem na dopust, je vsa hiša pokonci od veselja. Zato je pa tem večji kontrast v razpoloženju pri mojem odhodu. Že dan prej se utrne po kakšna solza, drugi dan pa žubori pravi potoček. Vse moje prizadevanje in hrabrenje je zaman. To me silí, da se kot naročnik Vaše revije obračam do Vas in prosim za nasvet, kakšen lek bi bil najuspešnejši za ublažitev te lastnosti, ki se pri punčki ne kaže samo ob mojem odhodu v tuje kraje, temveč tudi ob drugih prilikah, kakor n. pr. kadar postanem malo hud in se jezno držim.

Obenem prosim za nasvet, kako bi pri njej dosegel povečano zahtevo po hrani. Tehta komaj 52 kg. Ne dela pa tega zato, da bi se preveč ne zredila, ampak ji prihaja sama od sebe ta mala zahteva po hrani. Kako bi jo pripravil do tega, da bi več jedla? — A. K.

Veledenjena gospa! Gotovo Vam je na tem, da ima Vaš soprog lepo in dobro obleko. Zato Vam priporočamo pred nakupom ogledati si veliko izbiro prvovrstnega blaga po resnično najugodnejših cenah pri tvrdki Novak, Ljubljana, Kongresni trg 15, nasproti nunske cerkve.

Pomladni modeli -

59

89

129

199

199

199

199

199

199

249

Bata

Zadovoljen

in

dobro razpoložen

mora biti vsak, ako si nabavi potrebna
oblačila po nizkih cenah pri tvrdki

DRAGO SCHWAB
LJUBLJANA
DVORNI TRG ŠT. 3.

Elegantni vzorci, moderna in precizna iz-
delava. Oglejte si bogato zalogo oblek,
površnikov, ranglanov, „trenchcoat“ ter
damskih plaščev itd. – Dežni plašči, usnjeni
suknjiči, čepice, perilo itd. Angleško in
češko sukno ter vse manufakturno blago
se prodaja na metre v poljubni množini.
Na željo pa se izgotavljajo obleke itd.
tudi po meri v lastnem modnem ateljeju.

KLIŠEJE

vseh vrst po
fotografijah
ali risbah

izvršuje
najsolidnejše

klišarna

ST•DEU

LJUBLJANA

DALMATINOVA 13

LITOGRAFIJA

ČEMAŽAR IN DRUG

LJUBLJANA, IGRIŠKA ULICA 6

izdeluje vsa litografska dela
po najsolidnejših cenah

Telefon številka 25-69

Zahtevajte ponudbe!

Naročnina za list s krojno prilogo je za vse leto Din 68.—, za pol leta Din 35.—, za četrto leta Din 18.—. Za Ameriko in inozemstvo dolarja 2.—. Posamezna številka stane Din 5.—, krojna priloga Din 2.—.

Izhaja vsakega 1. v mesecu. Odgovorna za izdajateljstvo, uredništvo in upravnštvo Erna Podgornikova.

Uredništvo in uprava v Ljubljani, Prule 11.

Tiska Delniška tiskarna, d. d. v Ljubljani (predstavnik Miroslav Ambrožič).

DELNIŠKA TISKARNA

D. D. V LJUBLJANI
MIKLOŠIČEVA CESTA 16

BRZOJAVNI NASLOV: DELTISK
TELEFON 2132

RAČUN POŠTNE HRANILNICE
ŠTEV. 11.630

TISK IZ IZDOLBE-
NINE V BAKRU
(BAKROTISK)

TISKARNA IZVRŠUJE
VSAKOVRSNE TISKO-
VINE, KNJIGE, REVIJE,
ČASOPISE, DIPLOME,
DELNICE, SREČKE, KO-
LEDARJE, ENOBARVNE
IN VEČBARVNE SLIKE
POLJUBNE VELIKOSTI,
VREDNOSTNE PAPIRJE,
RAZGLEDNICE, LETAKE,
LEPAKE, POSETNICE,
OVITKE, OSMRTNICE,
POROČNA NAZNANI-
LA, OVOJE ZA RAZNE
INDUSTRIJSKE IZDELKE

POSEBEN ODDELEK ZA
IZVRŠEVANJE IZVIRNIH
RISB IN SLIK ZA RAZ-
LIČNE REKLAME, VRED-
NOSTNE PAPIRJE, ILU-
STRACIJE, UMETNIŠKO
OPREMLJANJE KNJIG,
REVIJ IN POLJUBNIH
NAROČENIH TISKOVIN
SKICE NA ZAHTEVO

KNJIGOVEZNICA
JE OPREMLJENA Z
MODERNIMI STROJI IN
NAJNOVEJŠIM MATE-
RIALOM TER IZDELUJE
RAZLIČNA DELA, KI
SPADAJO V KNJIGO-
VEŠKO STROKO, NA-
DALJE IZVRŠUJE UMET-
NO VEZAVO KNJIG
Z ROČNIM ZLATENJEM
PO ORIGINALNIH NA-
ČRTIH IN NAROČILU

IZDELOVALNICA
TRGOVINSKIH KNJIG
V POLJUBNI VELIKOSTI
IN OBLIKI Z LASTNIM
ČRTALNIM STROJEM

Pomlad prenavlja

prirodo in ljudi, nikakor pa ne poškodovanega perila. Kdor se je od škode kaj naučil in kdor ne želi zastonj izgubljati časa, denarja in truda, jemlje za pranje svojega dragocenega perila le

Schicht^{ov} RADION, varuje perilo!